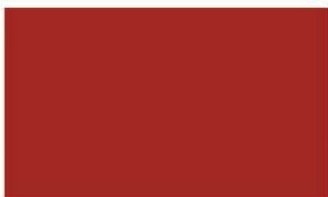
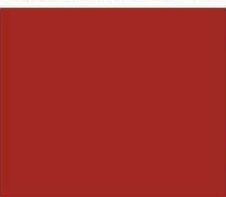
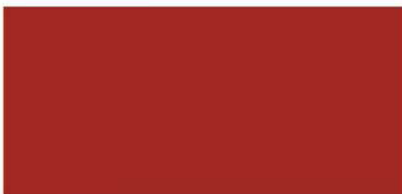

Република Србија
Министарство финансија

БИЛТЕН

СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И
СТРУЧНА МИШЉЕЊА ЗА ПРИМЕНУ
ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

број 2
фебруар 2015.
година LV
ISSN 0354 - 3242

БИЛТЕН

**СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И СТРУЧНА МИШЉЕЊА
ЗА ПРИМЕНУ ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА**

**Број 2
фебруар 2015.
година LV
ISSN 0354-3242**

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
БЕОГРАД**

Оснивач и издавач
Министарство финансија Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20

www.mfin.gov.rs

(Оснивачка и издавачка права преузета од Министарства финансија СРЈ на основу Споразума о преносу оснивачких права бр. 651-01-1/2003)

За издавача
Др Душан Вујовић, министар финансија

Уређивачки одбор
Горана Грозданић, Ирина Стевановић Гавровић,
Весна Хрељац Ивановић, мр Јасмина Кнежевић

Главни уредник
Горана Грозданић, посебни саветник министра

Уредник
мр Јасмина Кнежевић
jasmina.knezevic@mfin.gov.rs

Редакција
*БИЛТЕН Службена објашњења и стручна мишљења
за примену финансијских прописа*
Министарство финансија Републике Србије
Кнеза Милоша 20, 11000 Београд
Тел. 011/3642 659
bilten@mfin.gov.rs

Припрема и штампа
Штампарија Министарства финансија Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20

Билтен излази месечно.

Copyright © 2003–2015 by Министарство финансија Републике Србије. Сва права задржана.

САДРЖАЈ

ЈАВНИ ПРИХОДИ

ПОРЕЗИ

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. а) Шта чини пореску основицу код промета услуге давања у закуп пословног простора који врши обвезник ПДВ – банка у стечају? 7
- б) Да ли обвезник ПДВ – банка у стечају има право да по основу давања у закуп пословног простора, ПДВ обрачунат од стране претходних учесника у промету одбије као претходни порез? 7
- в) Документ који издаје обвезник ПДВ у случају када се после извршеног промета добара и услуга промени накнада за тај промет 7
2. Порески третман преноса дела имовине уз накнаду (продајом) – погона ливнице са комплетном опремом за ливење, који врши обвезник ПДВ 12

ПОРЕЗ НА ДОБИТ ПРАВНИХ ЛИЦА

1. Порески третман прихода од накнада по основу услуга превоза који оствари нерезидентно правно лице из Панаме од резидентног правног лица 16

РЕПУБЛИЧКЕ АДМИНИСТРАТИВНЕ ТАКСЕ

1. Републичка административна такса за давање тумачења, објашњења, односно мишљења о примени републичких прописа у случају када је у поднетом захтеву постављено више питања 18
2. Да ли се плаћа републичка административна такса када матичар, на захтев извршитеља, издаје изводе, односно уверења из матичних књига? 20

ЦАРИНЕ

1. Поступање са робом стављеном у поступак царинског складиштења од стране привредног друштва које је, у међувремену, престало да постоји, а роба је увезена за потребе другог лица 22
2. Могућност спровођења извршења ради наплате новчаног потраживања над робом у поступку царинског складиштења 27
3. Привремени увоз железничких превозних средстава и

ваздухоплова.....	30
4. Повраћај царинског дуга у случају када је царински дуг принудно наплаћен, а правни основ на основу кога је принудна наплата спроведена више не постоји, односно првостепено решење царинарнице је поништено и предмет враћен на поновно одлучивање, односно поступак је прекинут док се не реши претходно питање – окончање прекршајног поступка ...	33
5. Висина обезбеђења које треба положити за робу у поступку активног оплемењивања уз примену система одлагања	35
6. Предлог за инспекцијску контролу јер је, „царина наплатила ПДВ по основу ЈЦИ који је већ једном плаћен пореском органу“	37

УМАЊЕЊЕ НЕТО ПРИХОДА ЛИЦА У ЈАВНОМ СЕКТОРУ

1. Примена Закон о умањењу нето прихода лица у јавном сектору у случају када се исплата прихода који је предмет умањења врши у више делова за један месец, одједном за цео месец или одједном за више месеци	40
2. Да ли је приход који физичко лице оствари по основу награде за допринос развоју и унапређењу образовања и васпитања, а чију исплату врши јединица локалне самоуправе, предмет умањења сагласно Закону о умањењу нето прихода лица у јавном сектору?	42
3. Да ли је накнада за рад физичког лица – члана надзорног одбора јавног предузећа предмет умањења сагласно Закону о умањењу нето прихода лица у јавном сектору у случају када се истовремено врши исплата више доспелих, а (претходно) неплаћених накнада и када се предметна накнада односи на период пре 1. јануара 2014. године?	45

Ф И Н А Н С И Ј С К И С И С Т Е М

ДЕВИЗНО ПОСЛОВАЊЕ

1. Наплата из иностранства и плаћање према иностранству у девизама преко стране институције електронског новца Пејпал (PayPal).....	49
2. Обавеза и начин извештавања Народне банке Србије о умањењу обавезе према нерезидентном добављачу по основу издатог књижног одобрења, у смислу примене Закона о девизном пословању.....	51
3. Да ли постоји могућност давања јемства резидента – правног лица по послу купопродаје удела у резидентном	

правном лицу између два нерезидента правна лица, у смислу примене одредби Закона о девизном пословању? 55

РАЧУНОВОДСТВО

1. Да ли домаће правно лице, као правно лице регистровано за трговину на велико без производних активности, има право да води залихе робе у свом књиговодству по стандардним – планским ценама коштања (на исти начин се воде залихе на нивоу групе)?.....57

РЕВИЗИЈА

1. Могућност да друштво за ревизију пружа услуге израде извештаја о трансферним ценама код правног лица у години у којој обавља ревизију у складу са одредбама Закона о ревизији 60

ИСПЛАТА СТАРЕ ДЕВИЗНЕ ШТЕДЊЕ ШТЕДИШАМА

БИВШЕ СФРЈ

1. Захтев за појашњење процедуре у вези са исплатом старе девизне штедње штедишама бивше СФРЈ.....65

БУЏЕТСКИ СИСТЕМ

1. Свеобухватан осврт на Закон о буџетском систему у делу који се односи на забрану запошљавања и ограничење броја запослених, односно радно ангажованих лица код корисника јавних средстава 69

ФИНАНСИРАЊЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ

1. Да ли су јавни бележници ослобођени од плаћања локалних комуналних такси? 86

ФИНАНСИЈСКИ ПРОПИСИ ДОНЕТИ

У ФЕБРУАРУ 2015. ГОДИНЕ 88

ЈАВНИ ПРИХОДИ

ПОРЕЗИ

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. а) Шта чини пореску основицу код промета услуге давања у закуп пословног простора који врши обвезник ПДВ – банка у стечају?

б) Да ли обвезник ПДВ – банка у стечају има право да по основу давања у закуп пословног простора, ПДВ обрачунат од стране претходних учесника у промету одбије као претходни порез?

в) Документ који издаје обвезник ПДВ у случају када се после извршеног промета добара и услуга промени накнада за тај промет

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00405/2014-04 од 27.1.2015. год.)

а) На промет услуге давања у закуп пословног простора који врши обвезник ПДВ – банка у стечају, ПДВ се обрачунава на основицу коју чини укупан износ накнаде коју обвезник ПДВ – банка у стечају прима или треба да прими за промет ове услуге, укључујући и све споредне трошкове које зарачунава закупцу – тзв. зависне трошкове закупа (нпр. трошкове електричне енергије, воде, телекомуникационих услуга и др.), у коју није укључен ПДВ. Обрачунати ПДВ плаћа се на прописани начин.

***

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14–др. закон и 142/14, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Према одредби члана 17. став 1. Закона, пореска основица (у даљем тексту: основица) код промета добара и услуга јесте износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге од примаоца добара или услуга или трећег лица укључујући субвенције које су непосредно повезане са ценом тих добара или услуга, у коју није укључен ПДВ, ако овим законом није друкчије прописано.

У складу са одредбама члана 17. став 2. Закона, у основицу се урачунавају и акцизе, царина и друге увозне дажбине, као и остали јавни приходи, осим ПДВ, и сви споредни трошкови које обвезник зарачунава примаоцу добара и услуга.

б) Обвезник ПДВ има право да ПДВ који му је обрачунат од стране претходног учесника у промету – обвезника ПДВ за промет добара и услуга одбије као претходни порез, уз испуњење прописаних услова – да поседује прописану документацију (рачун или други документ који служи као рачун издат у складу са

прописима којима се уређује опорезивање потрошње ПДВ), као и да предметна добра и услуге користи за промет добара и услуга са правом на одбитак претходног пореза, тј. за промет који је опорезив ПДВ, промет за који је прописано пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза или за промет који се сматра извршеним у иностранству ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици Србији. С тим у вези, а под условом да поседује прописану документацију, обвезник ПДВ – банка у стечају има право да по основу давања у закуп пословног простора, ПДВ обрачунат од стране претходних учесника у промету – обвезника ПДВ за промет добара и услуга (нпр. промет електричне енергије, воде, телекомуникационих услуга и др.), одбије као претходни порез.

***

Према одредбама члана 28. став 1. Закона, право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката, односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који у складу са чланом 24. овог закона постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Право на одбитак претходног пореза, према одредбама члана 28. став 2. Закона, обвезник може да

оствари ако поседује рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу са овим законом или документ о извршеном увозу добара у којем је исказан претходни порез и документ којим се потврђује да је исказани ПДВ плаћен приликом увоза.

Одредбама става 3. истог члана Закона прописано је да у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. овог члана обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга, који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;

2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Сагласно одредби става 4. истог члана Закона, право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1–3. овог члана.

в) Када обвезник ПДВ – банка у стечају у једном пореском периоду изврши промет услуге давања у закуп пословног простора и за тај промет изда рачун, а након тога, у другом пореском периоду, утврди износ зависних трошкова које потражује од примаоца услуге (нпр. трошкова електричне енергије, воде, телекомуникационих услуга и др.), реч је о измени – повећању основице за обрачунавање ПДВ за промет услуге давања у закуп пословног простора. У овом случају, обвезник ПДВ – банка у стечају издаје документ који, према одредбама члана 15. Правилника о одређивању случајева у којима нема обавезе издавања рачуна и о рачунима код којих се могу изоставити поједини подаци („Сл. гласник РС“, бр. 123/12, у даљем тексту: Правилник), треба да садржи следеће податке:

назив, адресу и ПИБ обвезника – издаваоца документа, место и датум издавања и редни број документа, назив, адресу и ПИБ обвезника – примаоца документа, износ за који је повећана основица за обрачунавање ПДВ (износ префактурисаних трошкова који не садржи ПДВ), пореску стопу која се примењује (20%), износ за који је повећан износ обрачунатог ПДВ (износ ПДВ који је обрачунат на наведену основицу) и број и датум издавања рачуна за извршени промет услуге давања у закуп пословног простора. Обвезник ПДВ – купац има право да ПДВ који му је обрачунат на износ зависних трошкова закупа и исказан у документу издатом у складу са одредбама члана 15. Правилника, одбије као претходни порез, уз испуњење услова прописаних одредбама члана 28. Закона.

***

Одредбом члана 21. став 1. Закона прописано је да ако се измени основица за промет добара и услуга који је опорезив ПДВ, обвезник који је испоручио добра или услуге дужан је да износ ПДВ, који дугује по том основу, исправи у складу са изменом.

Према одредби става 7. истог члана Закона, измена основице из ст. 1–5. овог члана врши се у пореском периоду у којем је наступила измена.

Сагласно одредбама члана 15. Правилника, када се после извршеног промета добара и услуга промени накнада за тај промет, обвезник ПДВ издаје документ који нарочито садржи податке о:

- 1) називу, адреси и ПИБ-у издаваоца документа;
- 2) месту и датуму издавања и редном броју документа;
- 3) називу, адреси и ПИБ-у примаоца документа;

4) износу за који је смањена, односно повећана основица за обрачунавање ПДВ, пореској стопи и износу за који је смањен, односно повећан износ обрачунатог ПДВ – у случају опорезивог промета за који је обвезник ПДВ – издавалац документа порески дужник у складу са Законом;

5) износу за који је смањена, односно повећана накнада, без ПДВ – у случају опорезивог промета за који обвезник ПДВ – издавалац документа није порески дужник у складу са Законом;

6) износу за који је смањена, односно повећана накнада за промет добара и услуга – у случају промета који је ослобођен ПДВ и промета који не подлеже опорезивању, а за који се издаје рачун у складу са овим правилником;

7) напомену да се за промет добара и услуга примењује систем наплате у складу са Законом – у случају када се за тај промет примењује систем наплате;

8) броју и датуму издавања рачуна за извршени промет добара и услуга.

2. Порески третман преноса дела имовине уз накнаду (продајом) – погона ливнице са комплетном опремом за ливење, који врши обвезник ПДВ

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-615/2014-04 од 22.1.2015. год.)

Када обвезник ПДВ врши пренос дела имовине уз накнаду (продајом), сматра се да промет добара и услуга није извршен ако предметни део имовине представља пословну целину чијим преносом се

стицаоцу омогућава самостално обављање делатности, а преносиоцу је, у моменту преноса, онемогућено да обавља ту делатност, уз испуњење осталих прописаних услова: да је стицалац предметног дела имовине обвезник ПДВ, односно да тим преносом постаје обвезник ПДВ и да стицалац имовине наставља да обавља исту делатност коју је обављао преносилац. Наиме, када обвезник ПДВ, уз накнаду, врши пренос дела имовине коју, у конкретном случају, чини погон ливнице са комплетном опремом за ливење, ПДВ се не обрачунава и не плаћа под условима: да је привредно друштво – стицалац имовине обвезник ПДВ, односно да тим преносом постаје обвезник ПДВ и да наставља да обавља исту делатност коју је обављао преносилац имовине, уколико је реч о преносу дела имовине који представља пословну целину, чијим је преносом преносиоцу онемогућено у моменту преноса да обавља ту делатност.

***

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 9.3/12, 108/13, 68/14–др. закон и 142/14, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Код преноса целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, испорука сваког добра у имовини која се преноси сматра се посебним прометом (члан 4. став 8. Закона).

Одредбом члана 6. став 1. тачка 1) Закона прописано је да се сматра да промет добара и услуга, у смислу овог закона, није извршен код преноса целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, ако је стицалац порески обвезник или тим преносом постане порески обвезник и ако продужи да обавља исту делатност.

Делом имовине из става 1. тачка 1) овог члана сматра се целина којом се омогућава самостално обављање делатности стицаоца дела имовине (члан 6. став 2. Закона).

Код преноса целокупне или дела имовине из става 1. тачка 1) овог члана сматра се да стицалац ступа на место преносиоца (члан 6. став 3. Закона).

Сагласно одредбама члана 3. став 1. Правилника о утврђивању преноса целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, код којег се сматра да промет добара и услуга није извршен („Сл. гласник РС“, бр. 118/12, у даљем тексту: Правилник), пренос дела имовине код којег се, у смислу члана 6. став 1. тачка 1) Закона, сматра да промет добара и услуга није извршен је пренос дела имовине као пословне целине којом се омогућава самостално обављање делатности стицаоца тог дела имовине код:

- 1) статусне промене привредног друштва, у складу са законом којим се уређују привредна друштва;
- 2) продаје, улагања, односно бестеретног давања;
- 3) наслеђивања.

Пословном целином, у смислу става 1. овог члана,

сматра се целина којом се омогућава самостално обављање делатности стицаоца, а чијим је преносом у моменту преноса онемогућено преносиоцу да обавља ту делатност (став 2. истог члана Правилника).

Према одредби члана 4. Правилника, код преноса целокупне имовине из члана 2. став. 1. тачка 3), односно дела имовине из члана 3. став 1. тачка 2) овог правилника продајом, улагањем, односно бестеретним давањем, сматра се да промет добара и услуга није извршен независно од тога да ли се имовина или њен део преноси у редовном промету или у поступку ликвидације, односно стечаја пореског обвезника.

ПОРЕЗ НА ДОБИТ ПРАВНИХ ЛИЦА

1. Порески третман прихода од накнада по основу услуга превоза који оствари нерезидентно правно лице из Панаме од резидентног правног лица

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-1552/2014-04 од 27.1.2015. год.)

Када нерезидентно правно лице из јурисдикције са преференцијалним пореским системом (Панаме, у конкретном случају) оствари од резидентног правног лица приход од накнада по основу услуга превоза, порез по одбитку обрачунава се и плаћа по стопи од 25%.

***

Сагласно одредбама члана 40. став 1. Закона порезу на добит правних лица („Сл. гласник РС“, бр. 25/01, 80/02, 80/02–др. закон, 43/03, 84/04, 18/10, 101/11, 119/12, 47/13, 108/13, 68/14–др. закон и 142/14, у даљем тексту: Закон), уколико међународним уговором о избегавању двоструког опорезивања није друкчије уређено, порез на добит по одбитку по стопи од 20% обрачунава се и плаћа на приходе које оствари нерезидентно правно лице од резидентног правног лица по основу:

- 1) дивиденди и удела у добити у правном лицу, укључујући и дивиденду из члана 35. овог закона;
- 2) накнада по основу ауторског и сродних права и права индустријске својине (у даљем тексту: ауторска накнада);
- 3) камата;

4) накнада по основу закупа и подзакупа непокретности и покретних ствари на територији Републике.

Према ставу 2. истог члана Закона, порез по одбитку из става 1. овог члана обрачунава се и плаћа и на приходе нерезидентног правног лица по основу извођења естрадног, забавног, уметничког, спортског или сличног програма у Републици.

Изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, на приходе које оствари нерезидентно правно лице из јурисдикције са преференцијалним пореским системом по основу ауторских накнада, камата, накнада по основу закупа и подзакупа непокретности и покретних ствари, као и накнада по основу услуга, без обзира на место њиховог пружања или коришћења, обрачунава се и плаћа порез по одбитку по стопи од 25% (став 3. члана 40. Закона).

Према Правилнику о Листи јурисдикција са преференцијалним пореским системом („Сл. гласник РС“, бр. 122/12), Панама је наведена у Листи јурисдикција са преференцијалним пореским системом под редним бројем 38.

РЕПУБЛИЧКЕ АДМИНИСТРАТИВНЕ ТАКСЕ

1. Републичка административна такса за давање тумачења, објашњења, односно мишљења о примени републичких прописа у случају када је у поднетом захтеву постављено више питања
(*Мишљење Министарства финансија*, бр. 430-00-00012/2015-04 од 27.1.2015. год.)

Када обвезник таксе поднесе захтев плаћа републичку административну таксу из Тарифног броја 2. Одељка А Тарифе републичких административних такси (у даљем тексту: Тарифа) која је саставни део Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03, 51/03–исправка, 53/04, 42/05, 61/05, 101/05–др. закон, 42/06, 47/07, 54/08, 5/09, 54/09, 35/10, 50/11, 70/11, 55/12, 93/12, 47/13, 65/13–др. закон и 57/14, у даљем тексту: Закон), осим у случају када је Законом прописано право на таксено ослобођење.

Сходно томе, када је обвезник таксе који се захтевом обраћа органу за давање тумачења, објашњења, односно мишљења о примени републичких прописа, физичко лице, плаћа републичку административну таксу у износу од 1.430 динара, а када је обвезник таксе правно лице, односно предузетник, плаћа републичку административну таксу у износу од 11.750 динара, независно од тога колико је питања постављено у поднетом захтеву.

***

Одредбама члана 2. ст. 1. до 4. Закона прописано је да се за списе и радње у управним стварима, као и за

друге списе и радње код органа, плаћају таксе по одредбама тог закона. Износи такси прописани су Тарифом. Тарифа садржи Одељак А и Одељак Б. У Одељку А Тарифе прописане су таксе које се плаћају за списе и радње органа у Републици Србији.

Одредбом члана 1а тачка 1) Закона прописано је да „захтев“ јесте предлог, пријава, молба и други поднесак, укључујући и поднеске поднете на обрасцу, односно саопштење које се упућује органу, као и усмено обраћање органу, којим се покреће поступак код органа.

Обвезник таксе јесте лице које се захтевом обраћа органу ради покретања управног, односно другог поступка код органа (члан 3. став 1. Закона).

Према одредби члана 11. став 1. Закона, такса се плаћа у прописаном износу за захтев и за списе и радње које се у вези са тим захтевом доносе, односно врше, ако Законом није друкчије прописано.

Одредбама члана 18. Закона прописано је која лица су ослобођена плаћања републичке административне таксе, а чланом 19. Закона за које се списе и радње не плаћа такса.

У Тарифном броју 2. Одељка А Тарифе прописана је такса за захтев за давање тумачења, објашњења, односно мишљења о примени републичких прописа, физичком лицу у износу од 1.430 динара, као и такса за захтев за давање тумачења, објашњења, односно мишљења о примени републичких прописа правном лицу, односно предузетнику у износу од 11.750 динара.

2. Да ли се плаћа републичка административна такса када матичар, на захтев извршитеља, издаје изводе, односно уверења из матичних књига?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00037/2015-04 од 26.1.2015. год.)

Када извршитељ у оквиру поступка прописаног Законом о извршењу и обезбеђењу („Сл. гласник РС“, бр. 31/11, 99/11–др. закон, 55/14 и 139/14) поднесе надлежном органу захтев за издавање извода, односно уверења из матичних књига, републичка административна такса се плаћа у складу са Законом о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03, 51/03–исправка, 53/04, 42/05, 61/05, 101/05–др. закон, 42/06, 47/07, 54/08, 5/09, 54/09, 35/10, 50/11, 70/11, 55/12, 93/12, 47/13, 65/13–др. закон и 57/14, у даљем тексту: Закон).

***

Одредбама члана 2. ст. 1. до 4. Закона прописано је да се за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа, плаћају таксе по одредбама тог закона. Износи такси прописани су Тарифом. Тарифа садржи Одељак А и Одељак Б. У Одељку А Тарифе прописане су таксе које се плаћају за списе и радње органа у Републици Србији.

Одредбом члана 3. став 1. Закона прописано је да обвезник таксе јесте лице које се захтевом обраћа органу ради покретања управног, односно другог поступка код органа.

Одредбама члана 18. Закона прописано је која лица су ослобођена плаћања републичке административне таксе, а чланом 19. Закона прописано

је за које се списе и радње не плаћа такса.

Према одредби члана 2. Закона о извршењу и обезбеђењу, поступак извршења и поступак обезбеђења покрећу се на предлог извршног повериоца или по службеној дужности када је то законом одређено. Извршење и обезбеђење одређује суд, ако тим законом није другачије одређено, а спроводи га суд или извршитељ.

Одредбом члана 11. став 1. тачка 7) Закона о извршењу и обезбеђењу прописано је да „судски извршитељ“ означава службено лице запослено у суду који по налогу или упутству судије непосредно предузима поједине радње извршења.

Према одредби члана 11. став 1. тачка 8) Закона о извршењу и обезбеђењу „извршитељ“ означава физичко лице које именује министар надлежан за правосуђе да у статусу службеног лица спроводи извршење у границама решења о извршењу и да врши друга овлашћења која су му тим законом поверена.

ЦАРИНЕ

1. Поступање са робом стављеном у поступак царинског складиштења од стране привредног друштва које је, у међувремену, престало да постоји, а роба је увезена за потребе другог лица (*Мишљење Министарства финансија, бр. 483-00-00005/2015-17 од 24.2.2015. год.*)

Министарство финансија – Сектор за царински систем и политику подсећа да је, у свом допису упућеном Управи царина (број 483-00-00047/2014-17 од 17.09.2014. године), чија копија је прослеђена и предметном привредном друштву, исказало своје ставове у вези са поступањем са робом која се налази у поступку царинског складиштења, а чији власници су брисани из регистра АПР. Остајући при ставовима изнетим у том допису, Министарство финансија – Сектор за царински систем и политику указује на следеће:

Одредбама члана 137. Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 18/10 и 111/12) прописано је да држање робе у поступку царинског складиштења није временски ограничено.

С друге стране, однос држаоца и корисника складишта регулише се посебним уговором који закључују ова лица, у складу са Законом о облигационим односима („Сл. лист СФРЈ“, бр. 29/78, 39/85, 45/89–одлука УСЈ и 57/89, „Сл. лист СРЈ“, бр. 31/93 и „Сл. лист СЦГ“, бр. 1/2003–Уставна повеља). Сагласно члану 736. овог закона, за своја потраживања

из уговора о ускладиштењу и остала питања потраживања настала у вези са чувањем робе складиштар има заложно право на тој роби.

Тврдња из предметног дописа да, због брисања из регистра АПР привредног друштва које је власник робе која се налази у царинском складишту, није могуће предметну робу оцаринити, нити искладиштити из магацина, не стоји. Наиме, сагласно претходно цитираним одредбама Закона о облигационим односима, држалац складишта стиче заложно право над ускладиштеном робом и то право може се остварити у складу са одредбама истог закона. Тако, према члану 980. Закона о облигационим односима, ако повериочево потраживање не буде намирено о доспелости, поверилац може захтевати од суда одлуку да се ствар прода на јавној продаји, или по текућој цени, кад ствар има берзанску или тржишну цену. Када су у питању уговори у привреди, онда сагласно члану 981, ако дужник не намири о доспелости потраживање настало из уговора у привреди, поверилац није дужан обраћати се суду, него може приступити продаји заложене ствари на јавној продаји по истеку осам дана од упозорења учињеног дужнику као и залогодавцу, кад то није исто лице, да ће тако поступити.

Такође, према члану 737. Закона о облигационим односима, ако оставодавац не подигне робу по истеку уговореног рока или по истеку године дана ако није уговорен рок за чување, складиштар може за његов рачун продати робу на јавној продаји, али је дужан обавестити га претходно о својој намери и оставити му накнадни рок најмање од осам дана да робу подигне.

Међутим, са аспекта царинских прописа, Министарство финансија указује да јавна продаја робе

над којом је успостављена залога, а налази се у царинском складишту не би се могла правилно спровести пре стављања те робе у слободан промет, имајући у виду, с једне стране, чињеницу да се ради о роби која је под царинским надзором, а с друге стране, природу поступка јавне продаје (учествовање више лица, преглед робе и сл.). Ово посебно ако се зна да је царински надзор скуп општих мера које примењује царински орган над робом под царинским надзором, укључујући мере за обезбеђење истоветности робе од приспећа до спровођења царинског поступка (праћење и чување робе, узимање узорака, проспеката, фотографија или других података), стављање царинских обележја, овера прописаних докумената и сл.

Овде би Министарство финансија још указало и на следеће – с обзиром да се предметна, спорна роба налази у поступку царинског складиштења и да тек треба да буде оцарињена за слободан промет, то се поставља питање – које лице се може легитимисати пред царинским органом као заинтересовано лице и на основу ког документа ће ту чињеницу доказати. Наиме, према Правилнику о облику, садржини, начину подношења и попуњавања декларације и других образаца у царинском поступку („Сл. гласник РС“, бр. 7/15) прималац, односно увозник робе је лице за чији рачун се подноси декларација и које је, у време прихватања декларације власник робе или има слична права располагања робом. Заложно право над ускладиштеном робом може се, са аспекта примене царинских прописа, третирати као право располагања које је слично праву власништва над том робом, уз ограничења прописана Законом о облигационим односима.

Министарство финансија напомиње да се царински поступак, по општим правилима из Царинског закона, окончава када се за робу која је била стављена у један поступак одреди нови царински дозвољени поступак или употреба. Овде напомињемо и да Царинским законом није прописано да лице које је поднело претходни документ тј. документ за један царински поступак (нпр. декларацију Ц7 за поступак царинског складиштења) мора да поднесе и царински документ за нови поступак (нпр. декларацију за стављање робе у слободан промет). Према томе, држалац складишта може се појавити пред царинским органом, као лице заинтересовано за окончање поступка царинског складиштења стављањем предметне робе у слободан промет. Међутим, у том случају, држалац складишта дужан је да царинском органу поднесе неколико докумената. Поред декларације за стављање у слободан промет, дужан је да поднесе и уговор о ускладиштењу, као доказ да је стекао заложно право над предметном робом. Такође, дужан је царинском органу доставити и доказ да је, поред заложног права, стекао и право да предметну робу прода. Као доказ да је стекао право продаје, држалац, код уговора у привреди, царинском органу доставља овај уговор, а уколико је донета и судска одлука, може поднети ту одлуку, којом се налаже продаја ствари. Поред тога, царинском органу мора доставити и доказ да је корисника складишта обавестио о намери продаје предметне робе. Питање обавештавања корисника складишта као заложног дужника, који је брисан из регистра АПР, регулисано је чланом 20. Закона о привредним друштвима („Сл. гласник РС“, бр. 36/11 и 99/11) којим је прописано да ако је достава писмена друштву на адресу за пријем поште,

односно на адресу седишта друштва ако друштво нема регистровану адресу за пријем поште, путем препоручене пошиљке у смислу закона којим се уређују поштанске услуге била неуспешна, сматраће се да је достава те пошиљке уредно извршена истеком рока од осам дана од дана другог слања те пошиљке, под условом да је између та два слања протекло најмање 15 дана.

Међутим, с обзиром да су у конкретном случају ради о специфичној роби (делови за магнетну резонанцу), то ће се на стављање у промет ове робе примењивати и Закон о лековима и медицинским средствима („Сл. гласник РС“, бр. 30/10, 107/12). Сагласно члану 192. овог закона, промет медицинских средстава обухвата промет на велико и промет медицинских средстава на мало у складу са овим законом и прописима донетим за спровођење овог закона. Промет медицинских средстава на велико, према члану 193. истог закона, јесте набавка, складиштење, дистрибуција, увоз и извоз медицинских средстава, који може да обавља правно лице које је од министарства надлежног за послове здравља добило дозволу за промет медицинских средстава на велико. Према томе, и у конкретном случају увоз предметне робе може да се обави само преко лиценцираног увозника, тј. лица које поседује дозволу за промет медицинских средстава на велико.

Такође, имајући у виду природу предметне робе, то би требало размотрити и могућност ослобођења од плаћања увозних дажбина, у складу са Царинским законом и Уредбом о врсти, количини и вредности робе на коју се не плаћају увозне дажбине, роковима, условима и поступку за остваривање права на

ослобођење од плаћања увозних дажбина („Сл. гласник РС“ бр. 48/2010, 74/2011 и 63/2013).

На крају, Министарство финансија би посебно нагласило да се чином царињења робе не стиче право својине над робом, будући да је питање власништва над робом посебно питање и одвојено се посматра од питања спровођења царинског поступка над робом, те да даље поступање са робом (продаја те робе, уступање и др.), након спроведеног царињења, није предмет регулисања Царинског закона.

2. Могућност спровођења извршења ради наплате новчаног потраживања над робом у поступку царинског складиштења

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-04004/2014-17 од 20.2.2015. год.)

Према члану 20. Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл. гласник РС“, бр. 31/2011, 99/2011–др. закон, 109/2013–одлука УС, 55/2014 и 139/2014), суд одређује извршење, односно обезбеђење оним средством и на оним предметима који су наведени у предлогу за извршење, односно у предлогу за обезбеђење, кад се извршење одређује на предлог извршног повериоца. Решењем о извршењу дозвољава се извршење на имовини извршног дужника, под условима и обиму одређеним овим законом. У решењу о извршењу морају бити наведени: суд, извршни поверилац, извршни дужник, извршна, односно веродостојна исправа, потраживање извршног повериоца, поука о правном леку, као и други подаци потребни за спровођење извршења одређени овим

законом. Према члану 83. извршење на покретним стварима спроводи се пописом, проценом и продајом ствари, као и намирењем извршног повериоца од износа добијеног продајом.

У вези са овим, Министарство финансија би још поменуло и члан 3. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, бр. 116/2008, 104/2009, 101/2010, 31/2011–др. закон, 78/2011–др. закон, 101/2011 и 101/2013), у ком стоји да су судске одлуке обавезне за све и не могу бити предмет вансудске контроле и свако је дужан да поштује извршну судску одлуку.

Према томе, уколико се имају у виду ове одредбе Закона о извршењу и обезбеђењу и Закона о уређењу судова, то у случају да постоји одлука суда донета у поступку извршења, царински орган дужан је да поступа по тој одлуци, односно да лицу овлашћеном за спровођење извршења омогући вршење радњи неопходних за извршење конкретне одлуке, што укључује и попис робе, њен преглед и процену вредности робе. Уколико се има у виду чињеница да се у конкретном случају ради о роби која се налази у поступку царинског складиштења, то би лицу које врши процену вредности робе требало скренути пажњу да роба није стављена у слободан промет, односно да нису плаћене увозне дажбине.

Што се тиче самог начина продаје пописаних ствари, ту би Министарство финансија указало на члан 96. Закона о извршењу и обезбеђењу. Наиме, према овом члану, продаја ствари се врши путем усменог јавног надметања или непосредном погодбом. Начин продаје одређују суд, односно извршитељ, пазећи на то да се постигне најповољније уновчење ствари.

Уколико је наложена јавна продаја, мишљење

Министарства финансија је да, са аспекта царинских прописа, такву продају робе која се налази под царинским надзором није могуће правилно спровести пре стављања те робе у слободан промет. Наиме, треба имати у виду, с једне стране, чињеницу да се ради о роби која је под царинским надзором, а с друге стране, природу поступка јавне продаје (учествовање више лица, преглед робе и сл.). Ово посебно ако се зна да је царински надзор скуп општих мера које примењује царински орган над робом под царинским надзором, укључујући мере за обезбеђење истоветности робе од приспећа до спровођења царинског поступка (праћење и чување робе, узимање узорака, проспеката, фотографија или других података), стављање царинских обележја, овера прописаних докумената и сл. Овде би Министарство финансија још указало и на следеће – с обзиром да се предметна роба налази у поступку царинског складиштења и да тек треба да буде оцарињена за слободан промет, то се поставља питање – које лице се може легитимисати пред царинским органом као заинтересовано лице и на основу ког документа ће ту чињеницу доказати. У вези са овим питањем, Министарство финансија напомиње да је одлука суда донета у поступку извршења правни акт на основу кога се извршни поверилац може легитимисати пред царинским органом као лице које може поднети декларацију за стављање робе у слободан промет. Уколико је одлуком суда одређено више извршних поверилаца, лице које подноси декларацију мора имати и сагласност осталих извршних поверилаца за вршење ове царинске формалности. Министарство финансија напомиње да даља продаја робе није предмет регулисања царинских прописа.

С друге стране, према члану 96. Закона о извршењу и обезбеђењу, извршни поверилац и извршни дужник се током целог поступка могу споразумети о продаји непосредном погодбом и условима такве продаје. Уговор о продаји непосредном погодбом закључује се између купца, с једне стране, и судског извршитеља, односно извршитеља, с друге стране. Судски извршитељ, односно извршитељ покретне ствари продаје у име извршног дужника, а за рачун извршног повериоца. Примењено на ситуацију када се роба налази у поступку царинског складиштења, то би даље значило да, у том случају, декларацију за стављање у слободан промет може поднети купац робе, под условом да царинском органу, поред одлуке суда донете у поступку извршења достави и уговор о купопродаји закључен у име извршног дужника, а за рачун извршног повериоца, с једне стране и купца предметне робе, с друге стране.

3. Привремени увоз железничких превозних средстава и ваздухоплова

(Мишљење Министарства финансија, бр. 483-00-00062/2014-17 од 18.2.2015. год.)

Одредбом члана 168. Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 18/10 и 111/12) прописано је да Влада прописује случајеве и посебне услове и рокове за примену поступка привременог увоза са потпуним ослобађањем од плаћања увозних дажбина.

Такође, чланом 169. став 1. наведеног закона прописано је да се поступак привременог увоза уз делимично ослобођење од плаћања увозних дажбина

одобрава за робу на коју се не односе одредбе прописа који су донети у складу са чланом 168. овог закона или на коју се те одредбе односе, али та роба не испуњава све прописане услове за одобравање привременог увоза уз потпуно ослобођење.

Чланом 325. Уредбе о царински дозвољеном поступању с робом („Сл. гласник РС“, бр. 93/10 и 63/13) прописано је да царински орган одобрава потпуно ослобођење за привремени увоз друмских, железничких, ваздухопловних превозних средстава и пловила унутрашње пловидбе за приватну употребу у случајевима:

1) ако су регистрована ван царинског подручја Републике Србије и на име лица основаног ван царинског подручја Републике Србије, а у случају да превозна средства нису регистрована, сматра се да је наведени услов испуњен, ако су у власништву лица са седиштем ван царинског подручја Републике Србије,

2) ако их употребљава лице са седиштем ван царинског подручја Републике Србије, осим у случајевима из чл. 326, 327. и 328. ове уредбе, и

3) ако се, у случају комерцијалне употребе, и уз изузетак железничких превозних средстава, употребљавају искључиво за превоз који почиње или завршава ван царинског подручја, уз могућност употребе и у унутрашњем промету, када је то прописано важећим прописима у области транспорта.

Сходно претходно наведеном, потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина код привременог увоза друмских, ваздухопловних превозних средстава и пловила унутрашње пловидбе у случају комерцијалне употребе захтева кумулативно испуњење услова из тачке 1–3. члана 325. став 1.

Уредбе.

Кад је у питању увоз железничких превозних средстава уз потпуно ослобођење плаћања увозних дажбина потребно је испунити услов прописан тачком 1) члана 325. став 1. наведене Уредбе, док се услов из тачке 2) наведеног члана не захтева с обзиром да је прописано да ова превозна средства може да употребљава како лице са седиштем ван царинског подручја Републике Србије, тако и лице са седиштем у царинском подручју Републике Србије, на основу одговарајућег уговора (члан 326. став 1. тачка 1) Уредбе).

Међутим, имајући у виду претходно наведено, као и члан 326. став 1. тачка 1) ове уредбе, предметно привредно друштво из Београда не би могло остварити право на привремени увоз теретних вагона са потпуним ослобађањем од плаћања увозних дажбина иако је то привредно друштво лице са седиштем у царинском подручју Републике Србије, пошто не испуњава услов из тачке 1) истог става, јер то лице не представља железничку мрежу, односно, уговор између предметног привредног друштва из Београда и иностране фирме из Холандије нема третман уговора између две железничке мреже.

Поред тога, привремени увоз ваздухоплова на основу уговора о закупу ради коришћења на међународним летовима могућ је само уз делимично ослобођење од плаћања увозних дажбина с обзиром да нису испуњени услови предвиђени чланом 325. Уредбе за потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина.

4. Повраћај царинског дуга у случају када је царински дуг принудно наплаћен, а правни основ на основу кога је принудна наплата спроведена више не постоји, односно првостепено решење царинарнице је поништено и предмет враћен на поновно одлучивање, односно поступак је прекинут док се не реши претходно питање – окончање прекршајног поступка

(Мишљење Министарства финансија, бр. 483-00-00002/2015-17 од 5.2.2015. год.)

С обзиром да је у конкретном случају другостепени орган – Министарство финансија Републике Србије – Комисија за жалбе Управе царина, Решењем од 17.06.2014. године, поништио решење првостепеног органа и да је исти у поновном поступку донео Закључак о прекиду поступка од 25.06.2014. године, сходно одредбама Закона о општем управном поступку („Сл. лист СРЈ“, бр. 33/97 и 31/01 и „Сл. гласник РС“, бр. 30/10), формално правно не постоји правни основ по коме царински орган може да и даље задржи разлику у обрачуну царинског дуга, а који је наплаћен по основу решења Царинарнице Нови Сад од 16.01.2014. године и које је у поступку по жалби поништено.

Наиме, из образложења другостепеног решења може се закључити да је у конкретном случају дошло до повреде поступка ЗУП-а односно првостепени орган према одредбама ЗУП-а није могао донети решење о наставку поступка, а да по раније донетом закључку о прекиду поступка није расправљено претходно питање (односно није окончан прекршајни поступак) због кога је закључак и донет, што је био и став Управног суда

изнет у пресуди од 26.03.2014. године, којим се другостепени орган, између осталог, и руководио у поступку по жалби.

Даље, одредбама члана 278. Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 18/10 и 111/12) прописано је да ако царински орган изврши повраћај царинског дуга, укључујући и износ камате, односно затезне камате, који је зарачунат приликом плаћања тог дуга, царински орган не плаћа и камату.

Изузетно од става 1. овог члана, царински орган ће, у складу са одредбом члана 269. став 1. овог закона, платити камату када одлука којом је извршен повраћај није извршена у року од три месеца од дана њеног доношења.

Имајући у виду наведено, царински орган би требало да изврши повраћај царинског дуга у конкретном случају, као и да има у виду наведене одредбе Царинског закона.

Мишљење Министарства финансија је да првостепени орган при доношењу закључка о прекиду поступка треба да поступа са посебном пажњом и ако је по његовој оцени (између осталог и због економичности поступка) могуће да он сам, сходно одредбама члана 134. ст. 1 и 2. ЗУП-а, реши претходно питање, тако и поступи. Уколико процени да претходно питање треба да расправи други надлежни орган, сходно претходно наведеном не би могао наставити поступак док то питање не расправи надлежни орган наведен у закључку о прекиду поступка.

5. Висина обезбеђења које треба положити за робу у поступку активног оплемењивања уз примену система одлагања

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-01546/2014-17 од 22.1.2015. год.)

Чланом 143. став 1. тачка 1. Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 18/10 и 111/12) прописано је да се поступак активног оплемењивања у царинском подручју Републике Србије уз примену једног или више процеса оплемењивања, не искључујући примену члана 144. тог закона, може одобрити за страну робу, за коју се не плаћа царина нити роба подлеже мерама трговинске политике, а намењена је поновном извозу из царинског подручја у облику добијених производа (систем одлагања).

С обзиром да поступак активног оплемењивања спада у царинске поступке са економским дејством, може да се примени само на основу одобрења које издаје царински орган. У том одобрењу морају бити наведени услови под којима се спроводи конкретни поступак. Носилац одобрења мора да обавести царински орган о свим чињеницама које настану после издавања одобрења и утичу на његову даљу примену или садржину (чл. 110, 111. и 113. Закона).

У случају активног оплемењивања, царински орган у складу са чланом 145. став 1. Царинског закона даје одобрење на писмени захтев лица које врши или организује активно оплемењивање и испуњава услове из става 2. тог члана.

Царински поступак активног оплемењивања започиње прихватањем декларације којом је обухваћена роба над којом треба да се спроведе тај царински

поступак.

У складу са чланом 115. став 1. Закона, царински орган може да захтева да се за робу која је у царинском поступку са одлагањем положи обезбеђење да би се обезбедила наплата царинског дуга који би могао настати у вези с том робом.

Ако царински орган у складу са царинским прописима захтева полагање обезбеђења за плаћање царинског дуга, то обезбеђење је дужан да положи дужник или лице које може постати одговорно за тај дуг. Обезбеђење за плаћање царинског дуга укључује и обезбеђење плаћања свих дажбина, такси и накнада које су царински органи посебним прописима дужни да наплаћују приликом увоза и извоза робе (члан 225. закона).

Утврђивање висине обезбеђења врши се у складу са чланом 228. Закона којим је прописано да ако је полагање обезбеђења према царинским прописима обавезно, уз примену посебних одредаба које се односе на поступак транзита, царински орган утврђује износ обезбеђења у висини која одговара:

1) тачном износу царинског дуга или дугова за које се обезбеђење даје, ако се тај износ у тренутку у којем се полагање обезбеђења захтева може одредити;

2) у другим случајевима, највишем износу царинског дуга или дугова који су настали или који би могли настати.

У случају заједничког обезбеђења за више царинских дугова чија висина током осигураног периода подлеже променама, обезбеђење се утврђује у износу који обезбеђује наплату царинских дугова у сваком тренутку.

Ако царински орган захтева полагање

обезбеђења кад према царинским прописима полагање обезбеђења за наплату царинског дуга није обавезно, износ обезбеђења не сме бити виши од износа утврђеног применом одредаба става 1. овог члана.

Начин одређивања царинског дуга за робу за коју је одобрен поступак активног оплемењивања утврђен је чланом 149. Закона према којем ако за ту робу настане царински дуг, износ тог дуга се утврђује на основу елемената за одређивање висине увозних дажбина који су важили за увозну робу на дан прихватања декларације за стављање конкретне робе у поступак активног оплемењивања.

На основу претходно наведеног произилази да царински органи могу приликом одобравања поступка активног оплемењивања захтевати да подносилац захтева поседује гаранцију за обезбеђење наплате царинског дуга, али ће висину обезбеђења моћи да обрачунају тек када се поднесе декларација за стављање конкретне робе у тај поступак.

6. Предлог за инспекцијску контролу јер је, „царина наплатила ПДВ по основу ЈЦИ који је већ једном плаћен пореском органу“

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-02977/2014-17 од 20.11.2014. год.)

Према Царинском закону („Сл. гласник РС“, бр. 18/10 и 111/12), када царински дуг настаје стављањем робе, која подлеже плаћању увозних дажбина, у слободан промет, дужник је декларант, а у случају посредног заступања, дужник је и лице за чији је рачун декларација поднета. Односно, ангажовањем посредног

заступника у царинском поступку, не искључује се одговорност лица за чији рачун заступник подноси декларацију, тј. постоји солидарна одговорност декларанта (заступника) и лица за чији рачун се подноси декларација. Према Закону о облигационим односима („Сл. лист СФРЈ“, бр. 29/78, 39/85, 45/89—одлука УСЈ и 57/89, „Сл. лист СРЈ“, бр. 31/93 и „Сл. лист СЦГ“, бр. 1/2003—Уставна повеља), сваки дужник солидарне обавезе одговара повериоцу за целу обавезу и поверилац може захтевати њено испуњење од кога хоће све док не буде потпуно испуњена, али кад један дужник испуни обавезу, она престаје и сви се дужници ослобађају. У вези са овим, Министарство финансија би још указало и на Закон о извршењу и обезбеђењу („Сл. гласник РС“, бр. 31/11 и 55/14) којим се, између осталог, уређује поступак принудног остваривања потраживања (поступак извршења), на основу домаће или стране извршне или веродостојне исправе ако посебним законом није другачије одређено. Наиме, према члану 190. овог закона, у спровођењу извршења против два или више извршних дужника који солидарно одговарају за обавезу из извршне исправе и који су обухваћени истим решењем, односно закључком, организација за принудну наплату ће блокирати све рачуне свих солидарних извршних дужника, а пренос средстава ће вршити према редоследу наведеном у решењу, односно закључку, до потпуног намирења.

Што се тиче притужбе на рад Управе царина и предлога за вршење инспекцијске контроле, изнетих у предметном допису, Министарство финансија указује на Закон о државној управи („Сл. гласник РС“, бр. 79/05, 101/07, 95/10 и 99/14), сагласно ком, послове из свога делокруга орган у саставу врши самостално у односу на

министарство у чијем се саставу налази, али истим законом је прописано да надзор над радом органа у саставу врши министарство у чијем саставу је орган. С друге стране, Законом о општем управном поступку („Сл. лист СРЈ“, бр. 33/97 и 31/2001 и „Сл. гласник РС“, бр. 30/10) прописано је да министарство врши надзор над доношењем аката органа у саставу у оним случајевима у којима се може изјавити жалба министарству. Царинским законом предвиђено је да се жалба против првостепене одлуке царинског органа може изјавити Министарству финансија у три случаја – против одлуке о издавању или одузимању дозволе за заступање у царинском поступку, против обавезујућег обавештења и против одлуке царинског органа којом се захтев носиоца права интелектуалне својине одбија или којом се одбија продужење рока за предузимање мера потребних за отклањање повреде права интелектуалне својине. С обзиром на ове прописане случајеве, али и на чињеницу да је у свим осталим случајевима за решавање у другом степену надлежна Комисија за жалбе Управе царина, то, у конкретном случају, не постоји надлежност Министарства финансија да врши надзор над Управом царина.

УМАЊЕЊЕ НЕТО ПРИХОДА ЛИЦА У ЈАВНОМ СЕКТОРУ

1. Примена Закон о умањењу нето прихода лица у јавном сектору у случају када се исплата прихода који је предмет умањења врши у више делова за један месец, одједном за цео месец или одједном за више месеци

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-1460/2014-04 од 27.1.2015. год.)

Закон о умањењу нето прихода лица у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 108/13, у даљем тексту: Закон) примењује се на све исплате које су тим законом дефинисане као зарада, односно друга примања запослених у јавном сектору, а које су извршене почев од 1. јануара 2014. године закључно са 31. октобром 2014. године, независно за које месеце (период) је исплата извршена, при чему за умањење нето прихода исплаћених у месецу није од значаја да ли је исплата прихода који је предмет умањења извршена у више делова за један месец, одједном за цео месец или одједном за више месеци (нпр. зараде, накнаде зараде за време привремене спречености за рад у вези са одржавањем трудноће или накнаде зараде због породилског одсуства).

Такође, код корисника јавних средстава који до 1. новембра 2014. године нису исплатили плате и друга стална примања за месец октобар 2014. године и раније месеце, Закон ће се примењивати и после 1. новембра 2014. године, закључно са исплатом плате

односно другог сталног примања за месец октобар 2014. године, а у складу са Законом о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зарада и других сталних примања код корисника јавних средстава („Сл. гласник РС“, бр. 116/14).

***

Одредбом члана 7. Закона прописано је да овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“, а да ће се примењивати на све исплате које ће се извршити од 1. јануара 2014. године.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 2) Закона прописано је да је запослени, односно радно ангажовани (у даљем тексту: запослени) у јавном сектору лице које је код исплатиоца прихода сврстаног у јавни сектор (у даљем тексту: исплатилац прихода) засновало радни однос, обавља привремене и повремене послове у складу са законом који уређује рад или прима уговорену накнаду за рад на основу уговора о делу, уговора о допунском раду, уговора о ауторском делу и слично, као и постављено, именовано, односно изабрано лице код исплатиоца прихода.

Зарада запосленог у јавном сектору, сагласно члану 2. став 1. тачка 3) Закона, обухвата: зараду, односно плату и накнаду зараде, односно плате у складу са законом који уређује радне односе, осим за запосленог у јавном сектору који је упућен у иностранство ради обављања послова за правна лица – резиденте Републике за којег је зарада исплаћени

новчани износ за извршени рад.

Према одредби члана 2. став 1. Правилника о начину умањивања нето прихода запосленог у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 115/13 и 8/14), умањивање нето прихода запосленог у јавном сектору односи се на умањивање износа који чини збир нето зараде и нето других примања исплаћених у месецу од исплатиоца прихода у јавном сектору из члана 2. став 1. тачка 2) Закона.

Одредбама члана 13. Закона о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зарада и других сталних примања код корисника јавних средстава прописано је да Закон о умањењу нето прихода лица у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 108/13) престаје да важи 1. новембра 2014. године, с тим да изузетно, код корисника јавних средстава који до 1. новембра 2014. године нису исплатили плате и друга стална примања за месец октобар 2014. године и раније месеце, Закон о умањењу нето прихода лица у јавном сектору примењиваће се и после 1. новембра 2014. године, закључно са исплатом плате односно другог сталног примања за месец октобар 2014. године.

2. Да ли је приход који физичко лице оствари по основу награде за допринос развоју и унапређењу образовања и васпитања, а чију исплату врши јединица локалне самоуправе, предмет умањења сагласно Закону о умањењу нето прихода лица у јавном сектору?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-

360/2014-04 од 27.1.2015. год.)

Закон о умањењу нето прихода лица у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 108/13, Закон) примењује се на све исплате које су тим законом дефинисане као зарада, односно друга примања запослених у јавном сектору, а које су извршене почев од 1. јануара 2014. године закључно са 31. октобром 2014. године, независно за које месеце (период) је исплата извршена. Наиме, зарадом, у складу са Законом, сматра се зарада, односно плата и накнада зараде, односно плате у складу са законом који уређује радне односе, осим за запосленог у јавном сектору који је упућен на рад у иностранство ради обављања послова за правна лица – резиденте Републике за којег је зарада исплаћени новчани износ за извршени рад. Другим примањем, у складу са Законом, сматра се уговорена накнада за рад (нпр. по основу уговора о ауторском делу, уговора о делу и сл.) финансирана из средстава исплатиоца прихода или другог лица из јавног сектора, а која се не сматра зарадом у складу са овим законом.

Имајући у виду наведене законске одредбе, умањење нето прихода лица у јавном сектору не примењује се на примања запосленог која се, према Закону, не сматрају ни зарадом нити другим примањем. Према томе, приход који физичко лице оствари по основу награде за допринос развоју и унапређењу образовања и васпитања, у конкретном случају Светосавске награде чију исплату врши јединица локалне самоуправе у складу са својом одлуком, није предмет умањења сагласно Закону.

***

Одредбом члана 7. Закона прописано је да овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“, а да ће се примењивати на све исплате које ће се извршити од 1. јануара 2014. године.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 2) Закона прописано је да је запослени, односно радно ангажовани (у даљем тексту: запослени) у јавном сектору лице које је код исплатиоца прихода сврстаног у јавни сектор (у даљем тексту: исплатилац прихода) засновало радни однос, обавља привремене и повремене послове у складу са законом који уређује рад или прима уговорену накнаду за рад на основу уговора о делу, уговора о допунском раду, уговора о ауторском делу и слично, као и постављено, именовано, односно изабрано лице код исплатиоца прихода.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 3) Закона прописано је да зарада запосленог у јавном сектору обухвата: зараду, односно плату и накнаду зараде, односно плате у складу са законом који уређује радне односе, осим за запосленог у јавном сектору који је упућен у иностранство ради обављања послова за правна лица – резиденте Републике за којег је зарада исплаћени новчани износ за извршени рад.

Према одредби члана 2. став 1. тачка 4) Закона, друго примање запосленог у јавном сектору је сваки приход који остварује запослени у јавном сектору од исплатиоца прихода као уговорену накнаду за рад финансирану из средстава тог исплатиоца прихода

или другог лица из јавног сектора, а који се не сматра зарадом у складу са овим законом.

3. Да ли је накнада за рад физичког лица – члана надзорног одбора јавног предузећа предмет умањења сагласно Закону о умањењу нето прихода лица у јавном сектору у случају када се истовремено врши исплата више доспелих, а (претходно) неплаћених накнада и када се предметна накнада односи на период пре 1. јануара 2014. године?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-986/2014-04 од 27.1.2015. год.)

Закон о умањењу нето прихода лица у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 108/13 у даљем тексту: Закон) примењује се на све исплате које су тим законом дефинисане као зарада, односно друга примања запослених у јавном сектору, а које су извршене почев од 1. јануара 2014. године закључно са 31. октобром 2014. године, независно за које месеце (период) је исплата извршена, при чему за умањење нето прихода исплаћених у месецу није од значаја да ли је исплата прихода који је предмет умањења извршена одједном за више месеци (нпр. зараде, друга примања по основу уговорене накнаде за рад). С тим у вези, накнада за рад физичког лица – члана надзорног одбора јавног предузећа, предмет је умањења сагласно Закону, независно од околности што се истовремено врши исплата више доспелих, а (претходно) неплаћених накнада и независно од тога

што се предметна накнада односи на период пре 1. јануара 2014. године.

Министарство финансија напомиње да код корисника јавних средстава који до 1. новембра 2014. године нису исплатили плате и друга стална примања за месец октобар 2014. године и раније месеце, Закон ће се примењивати и после 1. новембра 2014. године, закључно са исплатом плате односно другог сталног примања за месец октобар 2014. године, а у складу са Законом о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зарада и других сталних примања код корисника јавних средстава („Сл. гласник РС“, бр. 116/14).

***

Одредбом члана 7. Закона прописано је да овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“, а да ће се примењивати на све исплате које ће се извршити од 1. јануара 2014. године.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 2) Закона прописано је да је запослени, односно радно ангажовани (у даљем тексту: запослени) у јавном сектору лице које је код исплатиоца прихода сврстаног у јавни сектор (у даљем тексту: исплатилац прихода) засновало радни однос, обавља привремене и повремене послове у складу са законом који уређује рад или прима уговорену накнаду за рад на основу уговора о делу, уговора о допунском раду, уговора о ауторском делу и слично, као и постављено, именовано, односно изабрано лице код исплатиоца прихода.

Зарада запосленог у јавном сектору, сагласно члану 2. став 1. тачка 3) Закона, обухвата: зараду, односно плату и накнаду зараде, односно плате у складу са законом који уређује радне односе, осим за запосленог у јавном сектору који је упућен у иностранство ради обављања послова за правна лица – резиденте Републике за којег је зарада исплаћени новчани износ за извршени рад.

Према одредби члана 2. став 1. тачка 4) Закона, друго примање запосленог у јавном сектору је сваки приход који остварује запослени у јавном сектору од исплатиоца прихода као уговорену накнаду за рад финансирану из средстава тог исплатиоца прихода или другог лица из јавног сектора, а који се не сматра зарадом у складу са овим законом.

Према одредби члана 2. став 1. Правилника о начину умањивања нето прихода запосленог у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 115/13 и 8/14), умањивање нето прихода запосленог у јавном сектору односи се на умањивање износа који чини збир нето зараде и нето других примања исплаћених у месецу од исплатиоца прихода у јавном сектору из члана 2. став 1. тачка 2) Закона.

Одредбама члана 13. Закона о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зарада и других сталних примања код корисника јавних средстава прописано је да Закон о умањењу нето прихода лица у јавном сектору („Сл. гласник РС“, бр. 108/13) престаје да важи 1. новембра 2014. године, с тим да изузетно, код корисника јавних средстава који до 1. новембра 2014. године нису исплатили плате и друга стална примања за месец

октобар 2014. године и раније месеце, Закон о умањењу нето прихода лица у јавном сектору примењиваће се и после 1. новембра 2014. године, закључно са исплатом плате односно другог сталног примања за месец октобар 2014. године.

ФИНАНСИЈСКИ СИСТЕМ

ДЕВИЗНО ПОСЛОВАЊЕ

1. Наплата из иностранства и плаћање према иностранству у девизама преко стране институције електронског новца Пејпал (PayPal)

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-00161/2015-16 од 6.2.2015. год.)

Чланом 32. ст. 2. и 3. Закона о девизном пословању („Сл. гласник РС“, бр. 62/06, 31/11, 119/12 и 139/14, у даљем тексту: Закон) прописано је да резиденти могу обављати платни промет са иностранством и преко стране институције електронског новца ради плаћања и наплате по основу електронске купопродаје робе и услуга, при чему се средства резидената, која се воде код стране институције електронског новца ради плаћања, односно наплате по основу електронске купопродаје робе и услуга, не сматрају депозитом у смислу члана 27. став 2. овог закона.

Наведеним одредбама Закона резидентима је омогућено да, осим преко банака, наплату из иностранства и плаћање према иностранству у девизама врше и преко страних институција електронског новца и то по основу електронске продаје, односно куповине робе и услуга са

нерезидентима, при чему су сами резиденти у обавези да, при обављању ових трансакција, поштују домаће прописе, те да плаћања и наплате преко ових институција, у које спада и Пејпал сервис, реализују искључиво са нерезидентима.

Министарство финансија скреће пажњу на то да су расположивост Пејпал сервиса и могућности његовог коришћења од стране резидената одређене искључиво и само пословном политиком ове стране институције електронског новца. Тако је, примера ради, Пејпал сервис од априла 2013. године активирао и резидентима омогућио коришћење опције плаћања ка иностранству, док је опција наплате из иностранства била омогућена у кратком периоду у октобру 2014. године, након чега је Пејпал сервис објавио саопштење да су због техничког проблема морали да одложе пуштање те функције у оптицај. Исто тако, битно је нагласити да је Пејпал страна институција електронског новца која нема регистровану пословну јединицу у Републици Србији, те се на пословање ове институције, самим тим, не примењују домаћи прописи, нити је могуће вршити надзор над радом исте од стране домаћих инспекцијских органа. Стога, до решења проблема који предметни корисник има као корисник Пејпал сервиса, а за које Министарство финансија има пуно разумевања, може се доћи или у комуникацији са том страном институцијом електронског новца или, евентуално, судским путем, у ком случају би требало имати у виду могуће проблеме с утврђивањем јурисдикције и трошкове поступка.

Даље у допису се наводи да физичко лице има

отворен рачун и у једној страни банци, у вези с чим Министарство финансија указује да је чланом 27. став 2. Закона прописано да резиденти могу држати девизе на рачуну код банке у иностранству под условима и на начин који пропише Народна банка Србије. У складу с поменутиим нормативним овлашћењем, Народна банка Србије је донела Одлуку о условима под којима и начину на који резиденти могу држати девизе на рачуну код банке у иностранству („Сл. гласник РС“, бр. 31/12, 71/13, 98/13 и 125/14), којом су прописани случајеви, услови и начин на који резиденти могу држати девизе на рачуну код стране банке. Истовремено, чланом 62. тачка 16) Закона прописано је да ће се новчаном казном казнити за прекршај резидент – физичко лице које држи девизе на рачуну код банке у иностранству супротно одредбама Закона и Одлуке о условима под којима и начину на који резиденти могу држати девизе на рачуну код банке у иностранству.

2. Обавеза и начин извештавања Народне банке Србије о умањењу обавезе према нерезидентном добављачу по основу издатог књижног одобрења, у смислу примене Закона о девизном пословању

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-01569/2014-16 од 26.1.2015. год.)

Чланом 4. Закона о девизном пословању („Сл. гласник РС“, бр. 62/06, 31/11, 119/12 и 139/14, у даљем тексту: Закон) прописано је да се извоз и увоз робе

или услуга, који су уговорени у девизама или динарима и који нису наплаћени, односно плаћени у року дужем од годину дана од дана извршеног извоза или увоза, као и роба или услуга која је унапред наплаћена, односно плаћена у девизама или динарима, а која није извезена, односно увезена у року дужем од годину дана од дана извршене наплате, односно плаћања, сматрају комерцијалним кредитима и зајмовима.

Како се у допису поставља питање постојања обавезе и начина извештавања Народне банке Србије о умањењу обавезе према нерезидентном добављачу по основу издатог књижног одобрења или је довољно прокњижена књижна одобрења дати на увид приликом вршења контроле девизног пословања, из надлежности Министарства финансија – Сектора за финансијски систем указујемо да је у члану 24. Закона наведено да Народна банка Србије прописује начин, рокове и обрасце за извештавање о кредитним пословима са иностранством. У складу с поменутом одредбом Закона, Народна банка Србије је донела Одлуку о извештавању о кредитним пословима са иностранством („Сл. гласник РС“, бр. 56/13 и 4/15, у даљем тексту: Одлука), којом се прописују начин извештавања о кредитним пословима са иностранством које резиденти обављају у складу са Законом, рокови и обрасци за ово извештавање, као и документација коју резиденти подносе Народној банци Србије у поступку тог извештавања.

Према тачки 2. подтачка 1) Одлуке, кредитним пословима са иностранством сматрају се и послови извоза и увоза робе и услуга који се, у складу с чланом

4. Закона, сматрају комерцијалним кредитима и зајмовима. Извештавање Народне банке Србије о пословима из члана 4. Закона, који се сматрају комерцијалним кредитима и зајмовима, детаљно је уређен тачком 13. Одлуке, с тим да је начин попуњавања образаца за извештавање о овој врсти кредитних послова са иностранством прописан Упутством о попуњавању образаца за извештавање о кредитним пословима са иностранством („Сл. гласник РС“, бр. 60/13, у даљем тексту: Упутство), које је донела Народна банка Србије.

У допису се, даље, поставља питање начина плаћања према иностранству, које се врши по основу издатих књижних одобрења. С тим у вези, а из надлежности Министарства финансија, Сектора за финансијски систем, обавештавамо да је чланом 32. став 1. Закона прописано да се платни промет са иностранством обавља у девизама и у динарима преко банке. Ставом 9. овог члана Закона прописано је да Народна банка Србије прописује ближе услове и начин обављања платног промета са иностранством по текућим и капиталним пословима, на основу чега је Народна банка Србије донела Одлуку о условима и начину обављања платног промета са иностранством („Сл. гласник РС“, бр. 24/07, 37/07 и 38/10), као и Упутство за спровођење Одлуке о условима и начину обављања платног промета са иностранством („Сл. гласник РС“, бр. 24/07, са каснијим изменама и допунама).

Саставни део Упутства за спровођење Одлуке о условима и начину обављања платног промета са иностранством чини Шифарник основа наплате,

плаћања и преноса у платном промету са иностранством – Прилог 2, којим су прописани основи трансакција и шифре прилива и одлива у обављању платног промета са иностранством. У делу Шифарника којим су прописани основи трансакција које се врше по основу размене робе између резидената и нерезидената, као и шифре прилива и одлива за ове трансакције, шифре 650 и 651 предвиђене су за трансакције које се врше по основу отписа, односно приписа разлика на фактурисану вредност робе.

Како су извештавање о кредитним пословима са иностранством, односно ближи услови и начин обављања платног промета са иностранством уређени подзаконским актима Народне банке Србије, Министарство финансија упућује да је за добијање детаљнијег мишљења о примени тих прописа потребно обратити се Народној банци Србије.

Одговор у вези примене прописа дат је према подацима који су изнети у захтеву. Министарство финансија напомиње да, сходно члану 8. став 1. Закона о Народној скупштини („Сл. гласник РС“, бр. 9/10), Народна скупштина доноси аутентично тумачење закона, као и да, у складу са чланом 80. став 2. Закона о државној управи („Сл. гласник РС“, бр. 79/05, 101/07 и 95/10), мишљења органа државне управе нису обавезујућа.

3. Да ли постоји могућност давања јемства резидента – правног лица по послу купопродаје удела у резидентном правном лицу између два нерезидента правна лица, у смислу примене одредби Закона о девизном пословању?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-01397/2014-16 од 30.12.2014. год.)

Чланом 2. тачка (21а) став 2. Закона о девизном пословању („Сл. гласник РС“, бр. 62/06, 31/11, 119/12 и 139/14, даље: Закон) прописано је да се гаранцијским пословима сматрају и:

– јемства која резидент правно лице даје нерезиденту по основу спољнотрговинског промета робе и услуга и извођења инвестиционих радова у Републици,

– гаранције и јемства која резидент правно лице прибавља од нерезидента по основу спољнотрговинског промета робе и услуга и извођења инвестиционих радова у иностранству, као и по послу са другим резидентом правним лицем у Републици,

– гаранцијски послови које обавља резидент – правно лице које је Република основала посебним законом ради финансирања извоза.

Чланом 26. став 4. Закона прописано је да резидент – правно лице може дати јемство нерезиденту по послу увоза робе и услуге другог резидента, као и нерезиденту који изводи инвестиционе радове у Републици, док је ставом 6. истог члана Закона прописано да резидент – правно лице може прибавити гаранцију и јемство од нерезидента по послу извоза робе и услуга и извођења

инвестиционих радова у иностранству другом нерезиденту, као и по послу између тог резидента и другог резидента – правног лица у Републици.

Како се у допису наводи да се ради о послу купопродаје удела у резидентном правном лицу закљученом између два нерезидентна правна лица, Министарство финансија обавештава да Законом није предвиђена могућност да резидент – правно лице даје јемство по предметном послу, а што произлази из одредбе члана 26. став 4. овог закона.

Одговор у вези примене прописа дат је према подацима који су изнети у захтеву. Министарство финансија напомиње да, сходно члану 8. став 1. Закона о Народној скупштини („Сл. гласник РС“, бр. 9/10) Народна скупштина доноси аутентично тумачење закона, као и да, у складу са чланом 80. став 2. Закона о државној управи („Сл. гласник РС“, бр. 79/05, 101/07 и 95/10), мишљења органа државне управе нису обавезујућа.

РАЧУНОВОДСТВО

1. Да ли домаће правно лице, као правно лице регистровано за трговину на велико без производних активности, има право да води залихе робе у свом књиговодству по стандардним – планским ценама коштања (на исти начин се воде залихе на нивоу групе)?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-1560/2014-16 од 3.2.2015. год.)

Законом о рачуноводству („Сл. гласник РС“, бр. 62/13, у даљем тексту: Закон), уређују се обвезници примене овог закона, разврставање правних лица, организација рачуноводства и рачуноводствене исправе, услови и начин вођења пословних књига, признавање и вредновање позиција у финансијским извештајима, састављање, достављање и јавно објављивање финансијских извештаја и годишњег извештаја о пословању, Регистар финансијских извештаја, Национална комисија за рачуноводство, као и надзор над спровођењем одредби овог закона.

Одредбама члана 20. Закона прописано је да за признавање, вредновање, презентацију и обелодањивање позиција у финансијским извештајима, велика правна лица, правна лица која имају обавезу састављања консолидованих финансијских извештаја (матична правна лица), јавна друштва односно друштва која се припремају да постану јавна, у складу са законом којим се уређује

тржиште капитала, независно од величине, примењују МСФИ.

Избор вредности по којој се залихе робе воде у рачуноводству уређује се интерним актом правног лица којим се детаљније уређују рачуноводствене политике. Уз финансијске извештаје обелодањују се Напомене, у оквиру којих правна лица наводе информације о усвојеним рачуноводственим политикама и усвојеним принципима одмеравања вредности залиха.

Правилником о Контном оквиру и садржини рачуна у Контном оквиру за привредна друштва, задруге и предузетнике („Сл. гласник РС“, бр. 95/14) прописано је да се залихе робе у велепродаји могу водити по набавним или продајним ценама. Овим путем Министарство финансија жели да истакне да термин „стандардне – планске цене“ није термин који познаје Закон, односно подзаконски прописи донети за његово спровођење.

Министарство финансија посебно указује на примену МРС 2: *Залихе*, којим су детаљније уређена питања начина рачуноводственог обухватања залиха. Наиме, у складу са параграфом 9. МРС 2: *Залихе*, прописано је да се залихе одмеравају по нижој од следеће две вредности – набавној вредности/цени коштања или нето остваривој вредности. Када се залихе робе продају, њихова књиговодствена, односно набавна вредност се признаје као расход периода у ком је признат повезани приход од продаје.

Имајући у виду наведено, мишљење Министарства финансија је да је неопходно да предметно домаће правно лице своје залихе робе води

у пословним књигама по набавним или продајним ценама, с тим да се евидентирање робе на расходима врши у складу са методама које су прописане у складу са МРС 2: *Залихе* (ФИФО метода или метода просечног пондерисаног трошка).

Одговор у вези са применом прописа дат је према подацима изнетим у захтеву. Министарство финансија напомиње да сходно члану 8. став 1. Закона о Народној скупштини („Сл. гласник РС“, бр. 9/10), Народна скупштина доноси аутентично тумачење закона, као и да, у складу са чланом 80. став 2. Закона о државној управи („Сл. гласник РС“, бр. 79/05, 101/07 и 95/10), мишљења органа државне управе нису обавезујућа.

РЕВИЗИЈА

1. Могућност да друштво за ревизију пружа услуге израде извештаја о трансферним ценама код правног лица у години у којој обавља ревизију у складу са одредбама Закона о ревизији

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-1125/2014-16/2 од 3.2.2015. год.)

Законом о ревизији („Сл. гласник РС“, бр. 62/13, у даљем тексту: Закон) уређују се услови и начин обављања ревизије финансијских извештаја, обавезност ревизије, стручна оспособљеност лица и лиценце за обављање ревизије, давање и одузимање дозволе за рад друштвима за ревизију и самосталним ревизорима, надзор над обављањем ревизије, Комора овлашћених ревизора (у даљем тексту: Комора), оснивање и надлежности Одбора за јавни надзор над обављањем ревизије, међународна сарадња са надлежним телима у области надзора, као и друга питања у вези са ревизијом.

Одредбама члана 35. овог закона дефинисане су ситуације у којима постоји забрана обављања ревизије финансијских извештаја. Сагласно овим одредбама, друштво за ревизију не може да обавља ревизију код правног лица:

- 1) у којем има уделе или акције;
- 2) које је власник удела или акција друштва за ревизију;
- 3) ако је друштво за ревизију, односно било

која организациона јединица у мрежи којој припада, односно повезано лице са друштвом за ревизију пружало правном лицу у години за коју се обавља ревизија, следеће услуге:

(1) припрему и вођење пословних књига и састављање финансијских извештаја;

(2) процену вредности капитала, имовине и/или обавеза која ће бити рефлектована у финансијским извештајима, односно у којима постоји очигледан сукоб интереса;

(3) заступање у судским поступцима у вези са пореским предметима;

(4) обрачун пореза и подношење пореских пријава за физичка лица руководиоце у сектору финансија у привредном друштву;

(5) савете у вези са рачуноводственим књижењем пореских обавеза;

(6) дизајнирање система интерне ревизије и интерне контроле као и њихово спровођење;

(7) дизајнирање и примену информационих система у рачуноводственој области;

(8) актуарске услуге;

(9) друге услуге које би, у конкретним околностима, могле да угрозе независност лиценцираног овлашћеног ревизора или друштва за ревизију и/или да утичу на вредновање позиција у финансијским извештајима;

4) ако је повезано са правним лицем на други начин, тако да таква повезаност може да утиче на независност и непристрасност обављања ревизије.

Министарство финансија је ценећи наводе из захтева (од 3. октобра 2014. године) друштва за

ревизију које је добило дозволу за обављање ревизије сагласно Закону, у вези са тумачењем члана 35. Закона, у смислу да ли друштво за ревизију може друштву којем обавља ревизију да ради и извештај о трансферним ценама, доставило одговор да не може истовремено да пружа услугу израде извештаја о трансферним ценама, с обзиром да резултати извештаја о трансферним ценама, у смислу члана 35. тачка 3) подтачка (9) Закона, могу утицати на кориговање пореске обавезе и тиме на вредновање позиција у финансијским извештајима.

У захтеву за мишљење од 22. децембра 2014. године, међутим, између осталог, указано је на следеће:

„Сходно члану 2. став 1. тачка 18) Закона, Кодекс професионалне етике ревизора је Кодекс етике за професионалне рачуновође Међународне федерације рачуновођа (*IFAC Code of Ethics for Professional Accountants*), на основу којег Комора доноси свој Кодекс, или одлучи да примењује директно Кодекс етике за професионалне рачуновође Међународне федерације рачуновођа.

Стандарди који појашњавају појам независности ревизора су прописани Кодексом етике у секцији 290 Независност – Ангажовање ревизије и прегледа. Конкретно, претње и ризици везани за пружање услуга у области пореског саветовања (које по својој природи укључују и услуге из области трансферних цена) обрађени су у одредбама садржаним у секцијама од 290.178 до 290.191 Кодекса етике (издање за 2014. годину).

Сходно члану 60. став 3. Закона о порезу на

добит правних лица, порески обвезник је дужан да уз порески биланс приложи и документацију о трансферним ценама. С обзиром на наведено, услуге израде (подршке у припреми) документације трансферних цена се према одредбама Кодекса етике могу сврстати у услуге припреме пореских пријава. Сходно одредби секције 290.180 Кодекса етике, пружање услуга припреме пореских пријава, у које се може уврстити и израда извештаја о трансферним ценама, не представља претњу независности ревизора будући да се овакве услуге: "...базирају на информацијама из прошлости и у начелу подразумевају анализу и презентовање таквих информација у складу са важећим пореским прописима, укључујући претходну и општеприхваћену праксу. Такође, пореске пријаве подлежу процесу контроле или одобрења који пореске власти сматрају адекватним. Сходно томе, пружање таквих услуга начелно не ствара претњу независности, уколико руководство преузима одговорност за пријаве, али и за доношење важних судова."

Додатно, уколико услуга припреме документације о трансферним ценама обухвата и процену вредности (тј. процену вредности корекције пореске основице), Кодекс етике у секцији 290.188 наводи следеће: „у случајевима обављања процене само у пореске сврхе, када резултат процене нема директан утицај на финансијске извештаје (то је ситуација, када ефекти процене утичу на финансијске извештаје само кроз књижења на рачунима пореза), у начелу не би дошло до стварања претњи независности

уколико би тај утицај на финансијске извештаје био нематеријалан, као и уколико је процена вредности подложна екстерној контроли од стране пореске власти или неке сличне регулаторне власти.“

На основу свега наведеног, ценећи наводе из захтева, а након детаљног сагледавања релевантних одредаба Кодекса етике за професионалне рачуновође, мишљење Министарства финансија је да у конкретном случају друштво за ревизију у години за коју обавља ревизију финансијских извештаја субјекта ревизије, том субјекту ревизије може истовремено да пружа услугу израде извештаја о трансферним ценама, под условом да обављање ове услуге у смислу члана 35. тачка 3) подтачка (9) Закона не утиче на вредновање позиција у финансијским извештајима, а што је друштво за ревизију дужно да цени у сваком конкретном случају када постоји могућност за истовременим пружањем услуге ревизије финансијских извештаја и услуге израде извештаја о трансферним ценама.

Одговор у вези са применом прописа дат је према подацима који су изнети у захтеву. Министарство финансија напомиње да, сходно члану 8. став 1. Закона о Народној скупштини („Сл. гласник РС“, бр. 9/10), Народна скупштина доноси аутентично тумачење закона, као и да, у складу са чланом 80. став 2. Закона о државној управи („Сл. гласник РС“, бр. 79/05, 101/07 и 95/10), мишљења органа државне управе нису обавезујућа.

ИСПЛАТА СТАРЕ ДЕВИЗНЕ ШТЕДЊЕ ШТЕДИШАМА БИВШЕ СФРЈ

1. Захтев за појашњење процедуре у вези са исплатом старе девизне штедње штедишама бивше СФРЈ

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-00118/2015-16 од 27.1.2015. год.)

Законом о регулисању јавног дуга Савезне Републике Југославије по основу девизне штедње грађана („Сл. лист СРЈ“, бр. 36/02 и „Сл. гласник РС“, бр. 80/04 и 101/05—др.закон, у даљем тексту: Закон) уређени су услови и начин регулисања обавеза по основу девизне штедње, коју су до 18. марта 1995. године грађани положили на девизне рачуне и девизне штедне књижице код овлашћених банака са територије Савезне Републике Југославије.

Чланом 3. Закона прописано је да обавеза Савезне Републике Југославије по основу јавног дуга утврђеног на начин из члана 2. овог закона постаје од дана ступања на снагу тог закона, обавеза, односно дуг Републике Србије и Републике Црне Горе – сразмерно висини девизне штедње грађана чије је пребивалиште на територији тих република.

Сходно наведеном, за остваривање права на исплату девизне штедње грађана, у смислу овог закона, меродавна је чињеница да је девизна штедња била положена код овлашћене банке са територије Републике Србије, као и да је пребивалиште власника штедног улога било на територији

Републике Србије на дан ступања на снагу Закона, односно 4. јула 2002. године.

Чланом 21. став 1. Закона прописано је да држављани бивших република СФРЈ које нису у саставу Савезне Републике Југославије, а који су девизну штедњу положили код овлашћених банака са седиштем на територији Савезне Републике Југославије, као и држављани Савезне Републике Југославије који су ту штедњу положили код филијала банака које су се налазиле на територији бивших република СФРЈ до момента отцепљења тих република – своја потраживања по основу девизне штедње грађана остварују на начин који се уговори са државама сукцесорима СФРЈ.

Споразум о питањима сукцесије (у даљем тексту: Споразум) закључиле су 29. јуна 2001. године Босна и Херцеговина, Република Хрватска, Република Македонија, Република Словенија и Савезна Република Југославија, које представљају пет суверених равноправних држава сукцесора бивше СФРЈ. Овим споразумом државе сукцесори су се определиле да, у интересу свих држава сукцесора и њихових грађана, као и у интересу стабилности у региону и добрих међусобних односа, преговарају у циљу решавања питања сукцесије држава које су настале после распада бивше СФРЈ. Споразум је ступио на снагу 2. јуна 2004. године, након ратификације од стране свих држава сукцесора.

Преговори у вези са расподелом гаранција СФРЈ за девизну штедњу, у смислу Споразума, између држава сукцесора још увек нису завршени, о чему је подносилац захтева у претходном периоду

обавештен од стране релевантних институција Републике Србије, Републике Хрватске и Републике Црне Горе.

Имајући у виду наводе из дописа, Министарство финансија обавештава да је Европски суд за људска права у Стразбуру (у даљем тексту: Европски суд) донео коначну пресуду у предмету Алишић и други против држава сукцесора СФРЈ, која пресуда је објављена у „Службеном гласнику РС“ број 97/14, из које, између осталог, произилази да ће сви грађани који се налазе у истој позицији као и подносиоци представке, бити намирени на исти начин као и друге штедише. Међутим, Министарство финансија напомиње да је Европски суд одлуком предвидео обавезу Републике Србије и Републике Словеније да у року од годину дана прилагоде своје прописе, како би се штедишама омогућило коришћење њихове штедње. У вези са наведеним, са циљем поштовања и спровођења налога из пресуде Европског суда, Влада Републике Србије је образовала Радну групу за извршење налога из пресуде Европског суда у предмету Алишић и други против Босне и Херцеговине, Хрватске, Србије, Словеније и Бивше Југословенске Републике Македоније.

Сагласно наведеном, као и да, у међувремену, није дошло до измене законских прописа Републике Србије који уређују предметну област, као ни до напретка у преговорима о сукцесији између бивших република СФРЈ у вези са расподелом гаранција СФРЈ за девизну штедњу грађана, Министарство

финансија сматра да у предметном случају нису испуњене наведене законске претпоставке и да је тужба тужиоца неоснована.

Тек након што Република Србија, у року предвиђеном пресудом Европског суда, а након претходног детаљнијег сагледавања правних и материјалних аспеката пресуде, изврши прилагођавање својих прописа везаних за ову материју, стећи ће се услови за остваривање евентуалног права тужиоца по основу старе девизне штедње положене код филијала банака у другим републикама бивше СФРЈ.

БУЏЕТСКИ СИСТЕМ

1. Свеобухватан осврт на Закон о буџетском систему у делу који се односи на забрану запошљавања и ограничење броја запослених, односно радно ангажованих лица код корисника јавних средстава

(Акт Министарства финансија бр. 401-00-508/2015-03 од 26.2.2015. год.)

I. ПРАВНИ ОКВИР

Законом о изменама и допунама Закона о буџетском систему („Сл. гласник РС”, бр. 108/13), који је ступио на снагу 7. децембра 2013. године, прописана је забрана заснивања радног односа са новим лицима ради попуњавања слободних, односно упражњених радних места код корисника јавних средстава до 31. децембра 2015. године.

Такође, тим законом прописано је ограничење броја запослених на одређено време због повећаног обима посла и лица ангажованих по уговору о делу, уговору о привременим и повременим пословима, преко омладинске и студентске задруге и лица ангажованих по другим основама код корисника јавних средстава, који не може бити већи од 10% укупног броја запослених. Ова одредба ступила је на снагу 1. марта 2014. године.

Изузетно, ново запошљавање и додатно радно ангажовање (изнад 10%) код корисника јавних средстава могуће је само уз сагласност тела Владе, на

предлог надлежног министарства, односно другог надлежног органа, уз претходно прибављено мишљење Министарства финансија.

II. ИЗУЗЕЦИ

Одредбе Закона о изменама и допунама Закона о буџетском систему, које се односе на забрану заснивања радног односа не односе се на: судије, јавне тужиоце и заменике јавних тужилаца, наставно особље високошколске установе и научно и истраживачко особље научноистраживачке организације акредитоване у складу са законом, на изабрана, постављена и именована лица у државним органима и органима јединица територијалне аутономије и локалне самоуправе, као и на директоре јавних предузећа, друштва капитала, установа и јавних агенција чији су оснивачи Република Србија или јединице територијалне аутономије, односно локалне самоуправе.

* Члан 6. став 2. Закона о изменама и допунама Закона о буџетском систему („Сл. гласник РС”, бр. 108/13)

III. НАДЛЕЖНОСТ ЗА ОДЛУЧИВАЊЕ О МОЛБАМА ЗА НОВО ЗАПОШЉАВАЊЕ И ДОДАТНО РАДНО АНГАЖОВАЊЕ КОД КОРИСНИКА ЈАВНИХ СРЕДСТАВА

Сагласности за ново запошљавање и додатно радно ангажовање даје комисија образована Одлуком о образовању Комисије за давање сагласности за ново

запошљавање и додатно радно ангажовање код корисника јавних средстава („Сл. гласник РС”, бр. 113/13).

* Члан 3. став 1. Уредбе о поступку за прибављање сагласности за ново запошљавање и додатно радно ангажовање код корисника јавних средстава („Сл. гласник РС”, бр. 113/13, 21/14, 66/14 и 118/14)

За давање сагласности за заснивање радног односа, као и за радно ангажовање у службама Народне скупштине, Заштитника грађана, Повереника за заштиту равноправности, Државне ревизорске институције, Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, Агенције за борбу против корупције, Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки, Комисије за заштиту конкуренције, Комисије за хартије од вредности, Фискалног савета, Републичке радиодифузне агенције и Агенције за енергетику Републике Србије надлежан је одбор Народне скупштине за административно-буџетска питања.

* Члан 6. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о буџетском систему („Сл. гласник РС”, бр. 108/13)

IV. ДЕФИНИЦИЈЕ ПОЈМОВА

• Корисници јавних средстава су:

– директни и индиректни корисници буџетских средстава;

- корисници средстава организација за обавезно социјално осигурање;

- јавна предузећа основана од стране Републике Србије, односно локалне власти, правна лица основана од стране тих јавних предузећа;

- правна лица над којима Република Србија, односно локална власт има директну или индиректну контролу над више од 50% капитала или више од 50% гласова у управном одбору;

- друга правна лица у којима јавна средства чине више од 50% укупних прихода остварених у претходној пословној години;

- јавне агенције и организације на које се примењују прописи о јавним агенцијама.

Евиденцију корисника јавних средстава води Министарство финансија – Управа за трезор.

* Члан 2. тачка 5) Закона о буџетском систему („Сл. гласник РС”, бр. 54/09, 73/10, 101/10, 101/11, 93/12, 62/13, 63/13–исправка, 108/13 и 142/14)

• **Слободно радно место** је радно место предвиђено актом о унутрашњем уређењу, односно организацији и систематизацији радних места, односно послова (у даљем тексту: акт о систематизацији) које није попуњено на дан ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о буџетском систему („Сл. гласник РС“, бр. 108/13), као и радно место предвиђено доношењем новог, односно изменом постојећег акта о систематизацији које није попуњено на дан одлучивања о давању сагласности за попуњавање у складу са овом уредбом.

- **Упражњено радно место** је радно место предвиђено актом о систематизацији које је било попуњено на дан ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о буџетском систему („Сл. гласник РС”, бр. 108/13), односно после ступања на снагу тог закона, а постало слободно услед престанка радног односа по било ком основу лица које је било распоређено на том радном месту, односно које је обављало послове тог радног места или премештајем, односно распоређивањем запосленог на друго радно место код истог корисника јавних средстава.

- **Укупним бројем запослених код корисника јавних средстава** на основу којег се утврђује број од 10% запослених, односно ангажованих лица сматра се укупан број запослених на неодређено време код тог корисника.

Напомена: При утврђивању броја од 10% запослених, односно ангажованих лица заокруживање децималног броја се врши тако што се број до 0,5 не узима у обзир, а од 0,6 и више заокружује се на 1.

Број запослених на неодређено време	Дозвољен број запослених, односно ангажованих лица, без сагласности Комисије
0–5	0
6–15	1
16–25	2
26–35	3
36–45	4
46–55	5

* Члан 2. Уредбе о поступку за прибављање сагласности за ново запошљавање и додатно радно ангажовање код корисника јавних средстава („Сл. гласник РС”, бр. 113/13, 21/14, 66/14 и 118/14)

V. ПОСТУПАК ЗА ПРИБАВЉАЊЕ САГЛАСНОСТИ

Поступак за прибављање сагласности за ново запошљавање и додатно радно ангажовање уређен је Уредбом о поступку за прибављање сагласности за ново запошљавање и додатно радно ангажовање код корисника јавних средстава („Сл. гласник РС”, бр. 113/13, 21/14, 66/14 и 118/14).

Молба за ново запошљавање и додатно радно ангажовање подноси се у следећим случајевима:

1) за заснивање радног односа са новим лицима ради попуњавања слободних, односно упражњених радних места код корисника јавних средстава, у смислу члана 27е став 35. Закона о буџетском систему („Сл. гласник РС”, бр. 54/09, 73/10, 101/10, 101/11, 93/12, 62/13, 63/13–исправка, 108/13 и 142/14);

2) да укупан број запослених на одређено време због повећаног обима посла, лица ангажованих по основу уговора о делу, уговора о привременим и повременим пословима, преко омладинске и студентске задруге и лица ангажованих по другим основама код одређеног корисника јавних средстава, у смислу члана 27е став 37. Закона, буде већи од 10% од укупног броја запослених код тог корисника;

3) за настављање поступака ради попуњавања радних места код корисника јавних средстава који су

започети, а нису окончани до дана ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о буџетском систему („Сл. гласник РС”, бр. 108/13).

Молба се подноси на Обрасцу ПРМ – Ново запошљавање и додатно радно ангажовање код корисника јавних средстава, који се ради попуњавања може преузети на сајту Министарства финансија www.mfin.gov.rs.

Образац ПРМ мора бити читко и уредно попуњен, потписан од стране лица које је прикупило податке, као и одговорног лица и оверен печатом корисника јавних средстава.

Одговорно лице корисника јавних средстава материјално и кривично одговара за тачност унетих података.

Уколико корисник јавних средстава подноси молбу по више основа (рецимо за ново запошљавање и за додатно радно ангажовање), податке уноси на једном ПРМ Обрасцу.

Корисник јавних средстава **сва три** примерка молбе (четврти примерак задржава за своје потребе) подноси надлежном органу из члана 5. Уредбе. Дакле, корисник јавних средстава сва три примерка молбе доставља надлежном органу, што значи да се не обраћа директно Министарству финансија (изузев корисника у надлежности тог министарства и корисника из члана 5. став 2. Уредбе) и Комисији за давање сагласности за ново запошљавање и додатно радно ангажовање код корисника јавних средстава.

Корисници јавних средстава који су корисници средстава буџета јединице локалне самоуправе, односно чији је оснивач јединица

локалне самоуправе, сва три примерка молбе благовремено достављају надлежном органу јединице локалне самоуправе, који их у прописаном року доставља Министарству државне управе и локалне самоуправе.

Надлежни орган у даљем поступку Министарству финансија доставља збирни преглед примљених молби за све кориснике јавних средстава који су молбу доставили том надлежном органу, као и по један примерак молбе за сваког корисника. По добијању мишљења Министарства финансија, надлежни орган доставља Комисији обједињени предлог акта о давању сагласности за попуњавање слободних, односно упражњених радних места код подносилаца молбе, као и по један примерак молбе за сваког од њих.

Напомена: При подношењу молби за ново запошљавање и додатно радно ангажовање (за заснивање радног односа на одређено време због повећаног обима посла) корисници средстава буџета јединице локалне самоуправе, односно надлежни орган јединице локалне самоуправе треба да води рачуна о томе да ли су одлуком о буџету за текућу годину обезбеђена средства за исплату плата са припадајућим порезима и доприносима у довољном обиму, на економским класификацијама 411 – Плате, додаци и накнаде запослених (зараде) и 412 – Социјални доприноси на терет послодавца, с обзиром да се по наведеном основу не може увећати маса средстава за исплату плата планирана у буџету

јединице локалне самоуправе у складу са законом којим се уређује буџет Републике Србије.

VI. СЛУЧАЈЕВИ У КОЈИМА КОРИСНИЦИ ЈАВНИХ СРЕДСТАВА НЕ ПОДНОСЕ МОЛБУ ЗА НОВО ЗАПОШЉАВАЊЕ И ДОДАТНО РАДНО АНГАЖОВАЊЕ

- За попуњавање слободног, односно упражњеног радног места премештајем, односно распоређивањем на друго радно место унутар истог корисника јавних средстава;
  - премештајем из другог државног органа по спроведеном интерном конкурсима;
  - по основу споразума о преузимању из другог органа;
  - за заснивање радног односа на одређено време ради замене одсутног запосленог до његовог повратка;
  - у случају попуњавања слободних, односно упражњених радних места, заснивањем радног односа са лицем коме је радни однос на неодређено време код корисника јавних средстава престао на основу споразума ради заснивања радног односа код другог корисника јавних средстава;
  - за заснивање радног односа са особом са инвалидитетом у складу са прописима који уређују област професионалне рехабилитације и запошљавања особа са инвалидитетом;
  - за радно ангажовање незапослених лица у циљу спровођења мера активне политике запошљавања у складу са прописима који уређују

област запошљавања (јавни радови и додатно образовање и обуке), а које се реализују преко Националне службе за запошљавање;

- за ангажовање лица ради реализације пројеката који се финансирају средствима Европске уније или средствима донација, уколико се накнаде за њихов рад, са припадајућим порезима и доприносима, финансирају из ових извора.

* Чл. 4. и 4а Уредбе о поступку за прибављање сагласности за ново запошљавање и додатно радно ангажовање код корисника јавних средстава („Сл. гласник РС”, бр. 113/13, 21/14, 66/14 и 118/14)

Напомена: Корисници јавних средстава одредбе члана 4. Уредбе треба да посматрају са аспекта прописа које примењују, а којима се уређују рад и радни односи. Примера ради, орган државне управе не може да преузме запосленог у установи културе на основу споразума о преузимању, имајући у виду да тај запослени нема статус државног службеника.

Дакле, Уредба уређује само поступак за прибављање сагласности за ново запошљавање и додатно радно ангажовање, те у том смислу не представља правни основ за заснивање радног односа, односно за попуњавање радних места код корисника јавних средстава.

Према мишљењу Министарства финансија, молба се не подноси ни у следећим случајевима:

- За заснивање радног односа на неодређено време са лицима која су засновала радни однос на

одређено време у својству приправника пре ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о буџетском систему, 7. децембра 2013. године;

- за враћање запосленог на рад на основу правноснажне судске пресуде;
- за враћање запосленог коме мирују права и обавезе на рад по престанку разлога за мировање радног односа;
- за ангажовање волонтера према одредбама Закона о волонтирању („Сл. гласник РС”, бр. 36/10), с обзиром да је волонтирање дефинисано као организовано добровољно пружање услуге или обављање активности од општег интереса, за опште добро или за добро другог лица, без исплате новчане накнаде или потраживања друге имовинске користи и да се не сматра радом ван радног односа.

У ограничење од 10% убрајају се лица која су у радном односу на одређено време због повећаног обима посла (дакле, не и по другим основама) и лица ангажована без заснивања радног односа (рад ван радног односа), изузев у случајевима у којима се не подноси молба за додатно радно ангажовање из члана 4а Уредбе.

За заснивање радног односа на одређено време по другим основама подноси се молба за ново запошљавање, изузев у случајевима из чл. 4. и 4а Уредбе.

VII. ОБАВЕЗА ДОСТАВЉАЊА ОБАВЕШТЕЊА КОМИСИЈИ

Корисник јавних средстава је у обавези да Комисији достави обавештење у следећим случајевима:

1) за заснивање радног односа са лицем коме је радни однос на неодређено време код корисника јавних средстава престао на основу споразума ради заснивања радног односа код другог корисника јавних средстава;

2) за заснивање радног односа са особом са инвалидитетом у складу са прописима који уређују област професионалне рехабилитације и запошљавања особа са инвалидитетом;

3) за радно ангажовање незапослених лица у циљу спровођења мера активне политике запошљавања у складу са прописима који уређују област запошљавања (јавни радови и додатно образовање и обуке – стручна пракса), а које се реализују преко Националне службе за запошљавање;

4) за ангажовање лица ради реализације пројеката који се финансирају средствима Европске уније или средствима донација, уколико се накнаде за њихов рад, са припадајућим порезима и доприносима, финансирају из ових извора.

Форма обавештења није прописана, али у случајевима из тач. 2)–4) обавештење треба да садржи следеће податке:

- број радно ангажованих лица;
- основ ангажовања;
- извор из којег се финансирају њихове плате (зараде), односно накнаде са припадајућим порезима и доприносима.

Прилози: Уз обавештење из тачке 1) треба приложити споразум о престанку радног односа, а уз обавештење из тачке 3) уговор закључен са Националном службом за запошљавање.

Рок за достављање обавештења: пет дана.

Напомена: Обавештења се достављају Комисији, чије је седиште у Београду, Немањина бр. 11.

VIII. РОКОВИ ЗА ПОДНОШЕЊЕ МОЛБЕ И ЗА ПОСТУПАЊЕ ПО МОЛБАМА

- **До 5. у месецу** – подношење молбе надлежном органу;

- **до 10. у месецу** – надлежни орган доставља Министарству финансија, ради давања мишљења, збирни преглед приспелих молби;

- **до 15. у месецу** – Министарство финансија доставља надлежном органу мишљење о укупном броју слободних, односно упражњених радних места која се могу попунити у наредном месецу;

- **до 20. у месецу** – надлежни орган доставља Комисији обједињени предлог акта о давању сагласности за попуњавање слободних, односно упражњених радних места код подносилаца молбе;

- **до 25. у месецу** – Комисија доноси закључак о давању сагласности за попуњавање слободног, односно упражњеног радног места, за сваки надлежни орган посебно.

* Члан 6. Уредбе о поступку за прибављање сагласности за ново запошљавање и додатно радно ангажовање код корисника јавних средстава („Сл. гласник РС”, бр. 113/13, 21/14, 66/14 и 118/14)

IX. МИШЉЕЊЕ МИНИСТАРСТВА ФИНАНСИЈА

Министарство финансија доставља надлежном органу из члана 5. Уредбе, односно корисницима јавних средстава који, према члану 5. став 2. Уредбе непосредно прибављају мишљење тог министарства, мишљење о укупном броју слободних, односно упражњених радних места која се могу попунити у наредном месецу.

Према Закључку Владе, укупан број слободних, односно упражњених радних места која се могу попунити у складу са Уредбом **не може бити већи од 20%** од укупног броја запослених на неодређено време којима је престао радни однос од дана ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о буџетском систему до последњег дана у месецу који претходи месецу у коме Комисија одлучује о поднетом предлогу, а умањен за број сагласности датих у истом периоду за ново запошљавање и додатно радно ангажовање лица која нису била запослена на неодређено време код корисника јавних средстава на дан ступања на снагу Закона, и то:

1) на нивоу свих корисника јавних средстава (на нивоу целог јавног сектора);

2) на нивоу корисника јавних средстава који су у надлежности одређеног министарства, односно другог надлежног органа из члана 5. став 1. Уредбе;

3) на нивоу сваког појединог корисника јавних средстава из члана 5. став 1. и члана 5. став 2. тачка 5) Уредбе.

Укупан број радних места која се могу попунити код корисника јавних средстава утврђује се на основу података из Регистра запослених, изабраних, постављених и ангажованих лица у јавном сектору из члана 93а Закона о буџетском систему, који води Министарство финансија – Управа за трезор.

Обавеза достављања података у Регистар запослених, изабраних, постављених и ангажованих лица у јавном сектору

Према члану 93а Закона о буџетском систему корисници јавних средстава дужни су да Управи за трезор достављају податке који се уносе у Регистар, као и да о свакој промени у односу на достављене податке, Управи за трезор доставе ажуриране податке, у року не дужем од седам дана од дана настанка промене.

Х. ОДЛУЧИВАЊЕ О МОЛБАМА

Комисија о предлозима надлежних органа за давање сагласности корисницима јавних средстава који су преко њих поднели молбе за ново запошљавање и додатно радно ангажовање одлучује на седници, која се по правилу одржава до 25. у месецу.

Комисија одлучује закључком који доставља надлежном органу, који је у обавези да отправак закључка достави корисницима који су добили сагласност у том месецу.

Закључак Комисије није управни акт.

Дакле, корисници јавних средстава за информације о поступању по поднетим молбама треба да се обрате надлежном органу.

Корисници јавних средстава који нису добили сагласност у одређеном месецу, уколико и даље имају потребу за новим запошљавањем и додатним радним ангажовањем, треба да обнове свој захтев, односно да поново поднесу молбу преко надлежног органа, у поступку и у роковима прописаним Уредбом.

XI. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Новчаном казном у износу од 500.000 до 2.000.000 динара казниће се за прекршај корисник јавних средстава ако не поштује одредбе члана 27е ст. 34, 35, 36. и 37. овог закона.

Новчаном казном од 30.000 до 2.000.000 динара казниће се за прекршај одговорно лице корисника јавних средстава ако не поштује одредбе члана 27е ст. 34, 35, 36. и 37. овог закона.

У случају да директни, односно индиректни корисници буџетских средстава и корисници средстава организација за обавезно социјално осигурање не поштују одредбе члана 27е ст. 34, 35, 36. и 37. овог закона, министар ће решењем:

1) привремено обуставити извршење апропријација намењених за исплату плата, односно

примања запосленим, изабраним, постављеним и ангажованим лицима код корисника буџетских средстава и корисника средстава организација за обавезно социјално осигурање;

2) привремено обуставити пренос трансферних средстава из буџета Републике Србије, односно припадајућег дела пореза на зараде и пореза на добит правних лица јединици локалне власти.

* Члан 103б Закона о буџетском систему („Сл. гласник РС”, бр. 54/09, 73/10, 101/10, 101/11, 93/12, 62/13, 63/13–исправка, 108/13 и 142/14)

ФИНАНСИРАЊЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ

1. Да ли су јавни бележници ослобођени од плаћања локалних комуналних такси?

(Мишљење Министарства финансија бр. 011-00-01535/2014-03 од 19.2.2015. год.)

Министарство финансија упутило је допис број: 011-00-01535/2014-03 од 25. децембра 2014. године Министарству правде са захтевом за тумачење одредби Закона о јавном бележничтву („Сл. гласник РС“, бр. 31/11, 85/12, 19/13, 55/14–др. закон, 93/14–др. закон и 121/14) у смислу дефинисања правне форме организовања јавног бележника, односно да ли је јавни бележник државни орган или организација, те да је сходно одредби члана 14. Закона о финансирању локалне самоуправе („Сл. гласник РС“, бр. 62/06, 47/11, 93/12, 99/13 и 125/14–усклађени дин. износи) ослобођен од плаћања локалних комуналних такси.

Министарство правде је дописом број: 011-00-3-2015-05 од 4. фебруара 2015. године доставило тражено тумачење одредаба Закона о јавном бележничтву, у ком је, између осталог, наведено да јавни бележник има својство предузетника који самостално обавља делатност и на основу јавних овлашћења, која су му поверена законом, предузима одређене радње и послове, односно да не представља државни орган или организацију.

Наведена правна форма организовања рада јавног бележника упућује на то да он не представља државни орган или организацију и не испуњава

услове за ослобађање од плаћања локалних комуналних такси, сходно одредби члана 14. Закона о финансирању локалне самоуправе.

ФИНАНСИЈСКИ ПРОПИСИ ДОНЕТИ У ФЕБРУАРУ 2015. ГОДИНЕ

ЗАКОНИ

Закон о осигурању депозита	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 14 од 4. фебруара 2015. год.
Закон о стечају и ликвидацији банака и друштава за осигурање	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 14 од 4. фебруара 2015. год.
Закон о Агенцији за осигурање депозита	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 14 од 4. фебруара 2015. год.
Закон о изменама и допуни Закона о јавним набавкама	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 14 од 4. фебруара 2015. год.

УРЕДБЕ

Уредба о изменама и допунама Уредбе о начину коришћења службених возила	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 15 од 6. фебруара 2015. год.
Уредба о изменама и допуни Уредбе о евиденцији непокретности у јавној својини	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 19 од 20. фебруара 2015. год.
Уредба о изменама Уредбе о критеријумима на основу којих се утврђује шта се, у смислу Закона о порезу на додату вредност, сматра претежним прометом добара у иностранство	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 21 од 25. фебруара 2015. год.
Уредба о изменама и допунама Уредбе о поступку за прибављање сагласности за ново	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 22 од 27. фебруара 2015. год.

запошљавање и додатно радно ангажовање код корисника јавних средстава	
---	--

ПРАВИЛНИЦИ

Правилник о допуни Правилника о одређивању царинских органа за царињење одређених врста робе или спровођење одређених поступака	<i>Сл. гласник РС, бр. 15 од 6. фебруара 2015. год.</i>
Правилник о начину припреме, састављања и подношења финансијских извештаја корисника буџетских средстава, корисника средстава организација за обавезно социјално осигурање и буџетских фондова	<i>Сл. гласник РС, бр. 18 од 13. фебруара 2015. год.</i>
Правилник о начину и садржају извештавања о планираним и извршеним расходима за плате у буџетима јединица локалне власти у 2015. години	<i>Сл. гласник РС, бр. 18 од 13. фебруара 2015. год.</i>

ОДЛУКЕ

Одлука о изменама и допунама Одлуке о спољној ревизији банака	<i>Сл. гласник РС, бр. 18 од 13. фебруара 2015. год.</i>
Одлука о мерама за очување стабилности финансијског система у вези с кредитима	<i>Сл. гласник РС, бр. 21 од 25. фебруара 2015. год.</i>

индексираним у страној валути	
-------------------------------	--

ОСТАЛО

Фискална стратегија за 2015. годину са пројекцијама за 2016. и 2017. годину	<i>Сл. гласник РС, бр. 15 од 6. фебруара 2015. год.</i>
---	---

ПРОПИСИ ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ И СВЕТСКЕ ЦАРИНСКЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ

The classification decisions taken by the Harmonized System Committee (54th Session – September 2014) on specific products Одлуке о сврставању робе које је донео Комитет за Хармонизовани систем Светске царинске организације на 54. заседању септембра 2014. године	<i>Сл. гласник РС, бр. 16 од 9. фебруара 2015. год.</i>
---	---

<p>COMMISSION REGULATION (EEC) No 810/83 of 5 April 1983 on the classification of goods in certain headings or subheadings of the Common Customs Tariff CORRIGENDUM to Commission Regulation (EEC) No 810/83 of 5 April 1983 on the classification of goods in certain headings or subheadings of the Common Customs Tariff УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 810/83 од 5. априла 1983. године о сврставању робе у одређене тарифне бројеве и подбројеве Заједничке царинске тарифе ИСПРАВКА Уредбе Комисије (ЕЕЗ) број 810/83 од 5. априла 1983. године о сврставању робе у одређене тарифне бројеве и подбројеве Заједничке царинске тарифе</p>	<p><i>Сл. гласник РС, бр. 17 од 10. фебруара 2015. год.</i></p>
<p>COMMISSION REGULATION (EEC) No 1480/83 of 7 June 1983 on the classification of goods falling within subheading 97.03 B of the Common Customs Tariff УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 1480/83 од 7. јуна 1983. године о сврставању робе обухваћене тарифним подбројем 97.03 В Заједничке царинске тарифе</p>	<p><i>Сл. гласник РС, бр. 17 од 10. фебруара 2015. год.</i></p>

<p>COMMISSION REGULATION (EEC) No 2053/83 of 20 July 1983 on the classification of goods within subheading 32.04 A IV of the Common Customs Tariff</p> <p>УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 2053/83 од 20. јула 1983. године о сврставању робе у тарифни подброј 32.04 А IV Заједничке царинске тарифе</p>	<p><i>Сл. гласник РС, бр. 17 од 10. фебруара 2015. год.</i></p>
<p>COMMISSION REGULATION (EEC) No 1220/84 of 30 April 1984 on the classification of goods under subheadings 70.14 A I and 70.19 A I a)</p> <p>УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 1220/84 од 30. априла 1984. године о сврставању робе у тарифне подбројеве 70.14 А I и 70.19 А I а)</p>	<p><i>Сл. гласник РС, бр. 17 од 10. фебруара 2015. год.</i></p>
<p>COMMISSION REGULATION (EEC) No 717/85 of 19 March 1985 on the classification of goods falling within subheading 17.04 D I of the Common Customs Tariff</p> <p>УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 717/85 од 19. марта 1985. године о сврставању робе обухваћене тарифним подбројем 17.04 D I Заједничке царинске тарифе</p>	<p><i>Сл. гласник РС, бр. 17 од 10. фебруара 2015. год.</i></p>

<p>COMMISSION REGULATION (EEC) No 3541/85 of 12 December 1985 on the classification of goods under subheading 27.03 A of the Common Customs Tariff УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 3541/85 од 12. децембра 1985. године о сврставању робе тарифним подбројем 27.03 А Заједничке царинске тарифе</p>	<p><i>Сл. гласник РС, бр. 17 од 10. фебруара 2015. год.</i></p>
<p>COMMISSION REGULATION (EEC) No 1030/86 of 8 April 1986 on the classification of goods falling within subheading 73.40 B of the Common Customs Tariff УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 1030/86 од 8. априла 1986. године о сврставању робе обухваћене тарифним бројем 73.40 В Заједничке царинске тарифе</p>	<p><i>Сл. гласник РС, бр. 17 од 10. фебруара 2015. год.</i></p>
<p>COMMISSION REGULATION (EEC) No 3311/86 of 29 October 1986 on the tariff classification of goods falling within subheading 24.02 E of the Common Customs Tariff УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 3311/86 од 29. октобра 1986. године о сврставању робе обухваћене тарифним бројем 24.02 Е Заједничке царинске тарифе</p>	<p><i>Сл. гласник РС, бр. 17 од 10. фебруара 2015. год.</i></p>

<p>COMMISSION REGULATION (EEC) No 3829/86 of 15 December 1986 on the classification of goods falling within heading No 44.15 of the Common Customs Tariff УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 3829/86 од 15. децембра 1986. године о сврставању робе обухваћене тарифним бројем 44.15 Заједничке царинске тарифе</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 17 од 10. фебруара 2015. год.</p>
<p>COMMISSION REGULATION (EEC) No 3534/87 of 24 November 1987 on the classification of products within Common Customs Tariff subheading 16.04 E УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЕЗ) број 3534/87 од 24. новембра 1987. године о сврставању производа у тарифни подброј 16.04 E Заједничке царинске тарифе</p>	<p><i>Сл. гласник РС</i>, бр. 17 од 10. фебруара 2015. год.</p>

<p>COMMISSION REGULATION (EC) No 2695/95 of 21 November 1995 replacing the codes established on the basis of the Common Customs Tariff nomenclature in force on 31 December 1987 with those established on the basis of the combined nomenclature in certain Regulations concerning the classification of goods</p> <p>УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕЗ) број 2695/95 од 21. новембра 1995. године којом се замењују ознаке установљене на основу номенклатуре Заједничке царинске тарифе на снази од 31. децембра 1987. године са ознакама које су установљене на основу Комбиноване номенклатуре, у одређеним Уредбама у вези са сврставањем робе</p>	<p><i>Сл. гласник РС, бр. 17 од 10. фебруара 2015. год.</i></p>
--	---

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

336

БИЛТЕН: службена објашњења и стручна
мишљења за примену финансијских прописа,
главни уредник Горана Грозданић. – Год. 32, бр.
1 / 2 (1992) –. – Београд: Министарство
финансија Републике Србије,
1992-. -20 цм

Месечно.-
ISSN 0354-3242 = Билтен, службена
објашњења и стручна мишљења за примену
финансијских прописа
COBIS. SR-ID 43429132